NUMER 179.

DZIENNIK POWSZECHNY

30 Lipca / 11 Sierpnia 1862 r.

BIURO REDAKCJI:
Krakowskie-Przedmieście
Nr. 415.

Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku, nie zwracają się.

Pismo Urzędowe, Polityczne i Naukowe.

PRENUMERATA:
w Biurze Redakcji
Nr. 415.

Oraz na wszystkich Stacjach Pocztowych w Cesarstwie i Królestwie.

Prenumerata w Warszawie:
Rocznie Rs. 8.—Półrocznie Rs. 4.—Kwartalnie Rs. 2.
Miesięcznie kop. 67.—Nr. pojedynczy kop. 5.

Poniedziałek 11, Sierpnia 1862.

Prenumerata na Prowincyi:
Rocznie Rs. 9 k. 20.—Półrocznie 4 k. 60.—Kwartalnie 2 k. 30.
Za przesyłkę w kopertach Kwartalnie Rs. 1.

SPIS RZECZY.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Aleksander Aleksandrowicz, w dniu wczorajszym rano wyjechał do Petersburga.

W dniu zamachu na życie JW. Naczelnika Rządu Cywilnego Królestwa, oraz w dniach następnych, JW. Ksiądz Arcybiskup Metropolita Warszawski, Członkowie Duchowieństwa, Rada Administracyjna, Rada Stanu Królestwa, JW. Dowodzący wojskiem w Królestwie Polskiem, Jenerał-Adjutant, Jenerał piechoty Baron Ramsay, z Jenerałami i Sztabem wojsk w Królestwie konsystujących, Konsulowie Rządów zagranicznych, Prezydent miasta Warszawy wraz z Radą miejską, Władze Administracyjne i Sądowe, oraz Obywatele miejscy i wiejscy, składali JW. Naczelnikowi Rządu Cywilnego, w pałacu Brühlowskim, wyrazy swojej boleści z powodu zamierzonego na Nim morderstwa, oraz wynurzenie radości z ocalenia Jego życia. JW. Margrabia dziękując wszystkim za dowody współczucia, przemawiał w szczególności do rady miejskiej, oraz do urzędników niektórych władz. Zwrócił ich uwagę na tę okoliczność, iż do spełnienia zamachu wybrano przeddzień uroczystości Chrztu Nowo-Narodzonego Wielkiego Księcia, ponieważ spodziewano się jak widać, że nowa zbrodnia zdolną będzie wstrzymać ogłoszenia o rozmaitych dobroczynnych i zbawiennych środkach, na dzień ten zamierzone; dążeniem bowiem stronnictwa bezrządu jest tamować w Królestwie ulepszenia wszelkie i reformy nadane, wywoływaniem surowych środków, udaremniać, a pomimo jawnego i codziennego wykonywania reform we wszystkich kierunkach, przez dziennikarstwo zagraniczne tego stronnictwa, przeciwko oczywistej prawdzie, niewykonanie zarzucać i rozgłaszać, oraz rozdrażnienie umysłów podniecać. I tutaj znowu zwolennicy bezrządu, i w kraju i za krajem, omylą się w swoich rachubach.

Na posiedzeniu Komisji Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, w dniu 4 b. m. i r. w obecności JW. Naczelnika Rządu Cywilnego odbytem, następujące osoby zanominowane zostały na Nauczycieli Gimnazjów i Liceum, w rozwinięciu Najwyżej zatwierdzonej Ustawy o Wychowaniu Publicznem w Królestwie otworzyć się mających:

1) *W Gimnazjum 1-em w Warszawie:*

a) Na Nauczycieli przedmiotów filologiczno-historycznych: *Skupieuski* Juljan z Gimnazjum Gubernjalnego w Płocku; *Zalcski* Jakób, z Oddziału 5cio klasowego Gimnazjum Realnego w Warszawie; *Lutrzykowski* Franciszek, z Gimnazjum Gubernjalnego w Płocku; *Boczyliński* Ignacy, z Gimnazjum Gubernjalnego w Radomiu; *Nosowicz* Bazyli, z Instytutu Gospodarstwa Wiejskiego i Leśnictwa w Marymoncie; *Strasburger* Aleksander, z oddziału 5cio klasowego Gimnazjum Realnego w Warszawie.

b) Na Nauczycieli przedmiotów fizyko-matematycznych: *Dębicki* Arnold, z Gimnazjum Gubernjalnego w Płocku; *Żuliński* Roman z Gimnazjum Gubernjalnego w Warszawie; *Seget* Stanisław z Gimnazjum Gubernjalnego w Suwałkach;

2) *W Gimnazjum 2-em w Warszawie:*

a) Na Nauczycieli przedmiotów filologiczno-historycznych: *Izbebski* Cyprjan, z Kursów Przygotowawczych w Warszawie; *Grzybowski* Hipolit, ze Szkoły Powiatowej 5cio klasowej w Łęczycy; *Popłoński* Karol, z Gimnazjum Gubernjalnego w Warszawie; *Kudasiewicz* Adolf, z Instytutu Szlacheckiego; *Oleszkiewicz* Tomasz, z Gimnazjum Realnego w Warszawie: *Łopuski* Franciszek, z Instytutu Aleksandryńskiego Wychowania Panien w Nowej Aleksandrji.

b) Na Nauczycieli przedmiotów fizyko-matematycznych: *Dąbrowski* Mikołaj, z Oddziału 6cio klasowego Gimnazjum Realnego w Warszawie; *Thieme* Aleksander, z Gimnazjum Realnego; *Bogucki* Ludwik z Instytutu Gospodarstwa Wiejskiego i Leśnictwa w Marymoncie; *Rogalewicz* Antoni, z Gimnazjum Realnego.

3. *W Gimnazjum 3-em w Warszawie:*

a) Na Nauczycieli przedmiotów filologiczno-historycznych: *Bolewski* Walenty z Gimnazjum Gubernjalnego w Warszawie; *Konopczyński* Emiljan, z Gimnazjum Realnego w Warszawie; *Siwiński* Edward, z Kursów Przygotowawczych w Warszawie; *Markjanowicz* Bazyli, z Gimnazjum Gubernjalnego w Suwałkach; *Roman* Wincenty, z Instytutu Szlacheckiego w Warszawie.

b) Na Nauczycieli przedmiotów fizyko-matematycznych: *Łopuski* Ludwik i *Miecznikowski* Aleksander, obaj z Oddziału 6-cio klasowego Gimnazjum Realnego w Warszawie; *Skłodowski* Władysław, z Gimnazjum Gubernjalnego w Warszawie; *Radziszewski* Bronisław, nowy kandydat.

4) *W Gimnazjum w Piotrkowie:*

a) Na Nauczycieli nauk filologiczno - historycznych: *Pawełek* Stefan, z Gimnazjum w Piotrkowie; *Wojsław* Grzegorz, ze Szkoły Wyższej Żeńskiej Rządowej w Suwałkach; *Tworkowski* Franciszek, z Instytutu Aleksandryńskiego Wychowania Panien w Nowej Aleksandrji.

b) Na Nauczycieli przedmiotów fizyko-matematycznych: *Kwietniewski* Władysław, ze Szkoły Powiatowej Realnej w Płocku; *Morawski* Makary, z Gimnazjum Gubernjalnego w Suwałkach; *Groffe* Rudolf z Instytutu Aleksandryńskiego Wychowania Panien w Nowej Aleksandrji; *Popowski* Jakób, z Oddziału 6cio klasowego Gimnazjum Realnego w Warszawie.

5) *W Gimnazjum w Kaliszu:*

a) Na Nauczycieli przedmiotów filologiczno-historycznych: *Gajewski* Wincenty, *Wojcke* August i *Kraszanowski* Michał, wszyscy trzej ze Szkoły Wyższej Realnej w Kaliszu; *Pietraszkiewicz* Ksawery, nowy kandydat.

b) Na Nauczycieli przedmiotów fizyko-matematycznych: *Klucewicz* Jan i *Dąbrowski* Albin, obaj ze Szkoły Wyższej Realnej w Kaliszu.

6) *W Gimnazjum w Radomiu:*

a) Na Nauczycieli przedmiotów filologiczno-historycznych: *Krzeczkowski* Szymon i *Brusendorff* August, obaj z Gimnazjum Gubernjalnego w Radomiu; *Malanowicz* Jan, z Instytutu Nauczycieli Elementarnych w Radzyminie; *Aleksandrowicz* Włodzimierz, z Gimnazjum w Piotrkowie.

b) Na Nauczycieli przedmiotów fizyko-matematycznych: *Rydzewski* Karol, z Gimnazjum Gubernjalnego w Radomiu; *Wilczkowski* Feliks, ze Szkoły Powiatowej Realnej w Piotrkowie.

7) *W Gimnazjum w Kielcach:*

a) Na Nauczycieli przedmiotów filologiczno-historycznych: *Kremer* Robert i *Jezierski* Ignacy, obaj ze Szkoły Wyższej Realnej w Kielcach; *Szmidel* Edward, z Gimnazjum Gubernjalnego w Suwałkach.

b) Na Nauczycieli przedmiotów fizyko-matematycznych: *Święcicki* Hipolit, ze Szkoły Wyższej Realnej w Kielcach, *Czarnecki* Gracjan, z Gimnazjum Realnego w Warszawie; *Borzęcki* Teofil, ze Szkoły Wyższej Realnej w Kielcach; *Plewiński* Edward, nowy kandydat.

8) *W Gimnazjum w Pińczowie:*

a) Na Nauczycieli przedmiotów filologiczno-historycznych: *Przeorski* Kwiryn, ze Szkoły Wyższej Realnej w Kielcach; *Malszek* Adalbert, nowy kandydat; *Fiszer* Mikołaj, ze Szkoły Powiatowej w Mławie; *Antoniewicz* Edward, ze Szkoły Powiatowej w Pińczowie.

b) Na Nauczycieli przedmiotów fizyko-matematycznych: *Wermiński* Feliks, ze Szkoły Wyższej Realnej w Kielcach; *Zabiełło* Adam, z Gimnazjum Piotrkowskiego; *Wiszniewski* Konrad, ze Szkoły Powiatowej Realnej w Włocławku.

9) *W Liceum w Lublinie:*

a) Na Nauczycieli przedmiotów filologiczno-historycznych: *Jezierski* Feliks i *Jezierski* Konstanty, obaj z Gimnazjum Gubernjalnego w Lublinie; *Jarnuszkiewicz* Marceli, z Gimnazjum Gubernjalnego w Suwałkach; *Stepanów* Eugenjusz, z Gimnazjum Gubernjalnego w Lublinie.

b) Na Nauczycieli przedmiotów fizyko-matematycznych; *Wasilkowski Ludwik,* ze Szkoły Wyższej Żeńskiej Rządowej w Lublinie; *Doborzyński Juljan* i *Tolwiński Aleksander*, z Gimnazjum Gubernjalnego w Lublinie.

10. *W Gimnazjum w Szczebrzeszynie:*

a) Na Nauczycieli przedmiotów filologiczno-historycznych: *Dawid Wincenty*, z Gimnazjum Gubernjalnego w Lublinie; *Sawinicz Jan*, z Gimnazjum Gubernjalnego w Warszawie; *Dembowski Paweł*, z Gimnazjum Gubernjalnego w Lublinie.

b) Na Nauczycieli przedmiotów fizyko-matematycznych: *Łapiński Józef*, z Gimnazjum Gubernjalnego w Lublinie; *Wiśniewski Seweryn*, z Gimnazjum w Radomiu.

11. *W Gimnazjum w Siedlcach:*

a) Na Nauczycieli przedmiotów filologiczno-historycznych: *Alfawicki Hilary*, z Gimnazjum Piotrkowskiego; *Berleński Maciej*, z Gimnazjum Gubernjalnego w Lublinie; *Bezcenny Andrzej*, z Instytutu Szlacheckiego w Warszawie; *Wyziński Wincenty*, nowy kandydat.

b) Na Nauczycieli przedmiotów fizyko-matematycznych: *Krzywicki Franciszek*, ze Szkoły Powiatowej w Rawie; *Skwarski Ludwik*, ze Szkoły Powiatowej w Biały; *Solecki Marcin*, ze Szkoły Powiatowej w Siedlcach.

12. *W Gimnazjum w Płocku.*

a) Na Nauczycieli przedmiotów filologiczno-historycznych: *Szulc Oskar* i *Kronikowski Teodor*, obaj z Gimnazjum Gubernjalnego w Płocku; *Zakrzewski Antoni*, z Gimnazjum Realnego w Warszawie.

b) Na Nauczycieli przedmiotów fizyko-matematycznych: *Masłowski Marceli*, z Gimnazjum Gubernjalnego w Płocku; *Kański Jordan*, ze Szkoły Powiatowej w Wieluniu; *Dylewski Konstanty*, ze Szkoły Powiatowej w Płocku.

13. *W Gimnazjum w Łomży:*

a) Na Nauczycieli przedmiotów filologiczno-historycznych: *Ostrowski Ludwik*, z Oddziału 6-cio klasowego Gimnazjum Realnego w Warszawie; *Ciemniewski Eugeniusz*, ze Szkoły Powiatowej w Łomży; *Bosacki Antoni*, z Gimnazjum Gubernjalnego w Płocku; *Petraczenko Piotr*, ze Szkoły Powiatowej w Łomży; *Motyliński Piotr*, z Gimnazjum Gubernjalnego w Płocku.

b) Na Nauczycieli przedmiotów fizyko-matematycznych: *Wroński Ludwik*, ze Szkoły Powiatowej w Łomży; *Kirchner Wincenty*, ze Szkoły Wyższej Realnej w Kaliszu; *Aweyde Artur*, ze Szkoły Powiatowej w Łomży.

14. *W Gimnazjum w Suwałkach:*

a) Na Nauczycieli przedmiotów filologiczno-historycznych: *Misiągiewicz Franciszek*, *Łoparewicz Wincenty* i *Dębicki Franciszek*, wszyscy trzej z Gimnazjum Gubernjalnego w Suwałkach.

b) Na Nauczycieli przedmiotów fizyko-matematycznych: *Górski Józef* i *Uliński Ferdynand*, z Gimnazjum Gubernjalnego w Suwałkach; *Rychłowski Władysław*, nowy kandydat.

Sekretarz Stanu przy Radzie Stanu. — Podaje do powszechnej wiadomości, iż decyzją Rady Stanu w Składzie Sądzącym d. 20 Lipca (1 Sierpnia) r. b. zapadłą, uznanemi zostały za szlachtę dziedziczną, która nabyła tego stanu przed ogłoszeniem prawa o szlachectwie, niżej wymienione osoby: Boguszewski Wacław Jan herbu Junczyk; Boguszewski Jan Florjan t. h.; Boguszewski Aleksander t. h.; Boguszewski Wincenty t. h.; Boguszewski Józef t. h.; Boguszewski Hieronim Tomasz t. h.; Boguszewski Witold Zenobiusz t. h.; Boguszewski Franciszek t. h.; Boguszewski Adam t. h.; Borowski Konstanty h. Habdank; Brzeziński Ignacy; Burdziński Kazimierz h. Syrokomla; Chełmoński Karol Michał; Czernicki Stanisław Mikołaj h. Jastrzębiec; Duchnowski Rajmund Juljan h. Drzewica; Frey Jakób; Giergielewicz Józef h. Topór; Grabowski Jan Chrzciciel h. Pobóg; Grekowski Mikołaj Ludwik Antoni h. Prawdzic; Gross Jerzy Adolf h. Grynfar; Kapica Szymon Tadeusz h. Jastrzębiec; Knoll Jan Wilhelm h. Kościesza; Krajewski Teodor Władysław h. Jasieńczyk; Krajewski Tomasz Florjan t. h.; Krajewski Zygmunt Anatazy t. h.; Krajewski Sylwin Konrad Kazimierz t. h.; Krzesimowska z Grabowskich Emilia Celestyna Elżbieta, jako Grabowska h. Pobóg; Lipka Ignacy h. Nałęcz; Lisowski Szczepan Adam; Luceński Stanisław Teodor Ksawery h. Gissa; Luceński Aleksander Teodor t. h.; Łysakowski Adam h. Jastrzębiec; Mieczkowski Aleksander; Miedzielski Piotr Feliks Walezjusz h. Korczak; Nowakowski Szymon h. Ślepowron; Perkowski Robert Kajetan h. Pierzchała: Perkowski Korneli Franciszek t. h.; Pogorzelski Kacper h. Krzywda; Pogorzelski Andrzej t. h.; Przanowski Juljan Faustyn h. Nowina; Sikorski Wojciech Józef h. Kopasina; Sikorski Stanisław t. h.; Srzednicki Ignacy Piotr Wawrzyniec h. Pomian; Srzednicki Stanisław Zacharjasz h. Srzeniawa; Szaniawski Felicjan Ignacy Lucjan h. Junosza; Umiński Piotr Paweł h. Cholewa; Umiński Józef Karol Manswet t. h.; Umiński Aleksander Karol Rajmund t. h.; Waniorski Konstantyn Donaty h. Trąby; Waniorski Stanisław Tomasz t. h.; Wądołowski Jakób h. Lubicz; Wilkowski Edward h. Pobóg; Wiśniewski Stefan Włodzimierz h. Prus 1o; Zakrzewski Adam h. Doliwa; Zaleski Tomasz h. Lubicz; Zaleski Aleksander Eugenjusz t. h.; Zaleski Wojciech Kazimierz t. h.; Zamojski Aleksander Onufry h. Poraj; Zamojski Wincenty Leon t. h; Zaniewski Marceli. Obok tego przyznane zostały prawa szlachty Kuleszy Augustowi Walentemu. — w Warszawie d. 25 Lipca (6 Sierpnia) 1862 r.—Sekretarz Stanu Jego Cesarsko-Królewskiej Mości *Enoch.*

Rada Administracyjna Królestwa na posiedzeniu dnia 10 (22) Lipca r. b. na przedstawienie Komisji Rządowej Sprawiedliwości, darowiznę rsr. 180 dla kościoła parafialnego w m. Zgierzu, przez Ksawerę Mierzwińską, aktem na d. 16 (28) Czerwca r. z. urzędownie sporządzonym, prawnie zaakceptowanym, uczynioną w myśl art. 910 K. C. z zachowaniem praw osób trzecich i pod warunkami bliżej w akcie darowizny oznaczonemi, zatwierdziła.

Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.—W dniu 8 (20) b. m. o godzinie 11 z rana w Warszawie, w Gmachu Władz Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego przy ulicy Mazowieckiej, na publicznem posiedzeniu tychże Władz—Dyrekcja Główna Towarzystwa zdawać będzie sprawę z czynności swych w upłynionem 1-em półroczu 1862 r. dokonanych.—Tajny Radca Prezes *Białoskórski.*—Asesor Kolegjalny Pisarz *Brzozowski.*

Bliższe szczegóły o sprawcy zamachu na życie JW. Naczelnika Rządu Cywilnego są następne:

Ludwik Ryll, uczeń litograficzny zapisany jest w księdze niestałej pod Nr. 1,309 miasta Warszawy, urodzony zaś dnia 16 Października 1842 r., z rodziców Filipa i Barbary, we wsi Blizni Gubernji Radomskiej, wyznania rzymsko - katolickiego, kawaler.

Przed zamachem mieszkał przy ulicy Nowy-Świat w domu pod Nr. 1,309 na trzeciem piętrze razem w jednej stancji z szewcem Ignacym Staniszewskim, z którym oddawna żył w stosunkach przyjaźni i doświadczał od niego pomocy, szczególnie w ostatnich czasach, kiedy pozostawał bez zatrudnienia; miał on być poprzednio na opiece u jednego z właścicieli ziemskich Królestwa, który z powodu złego prowadzenia się Rylla, opuścił go i nie chce o nim wiedzieć. Przed rokiem był w nauce u litografa Regulskiego zamieszkałego w domu pod Nr. 407, i za naukę jego obowiązał się płacić dawny opiekun, porzucił zaś te zatrudnienie będąc dotknięty chorobą, skutkiem której znajdował się na kuracji w Szpitalu św. Łazarza.

W mieszkaniu Rylla, ani rzeczy, ani odzieży, ani też bielizny, nie znaleziono, widać że nic więcej nad to co na sobie nie miał, sypiał bez żadnej pościeli na brudnej obdartej sofie należącej do szewca Staniszewskiego.

JW. Łęski, Tajny Radca Dyrektor Główny Prezydujący w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, przyjechał z Niemiec.

JW. Baron Stieglitz, Rzeczywisty Radca Stanu, zarządzający Bankiem Państwa przyjechał z Paryża.

JW. de Valbezen Konsul Jeneralny Francuzki w Warszawie przyjechał z Paryża.

JW. Lisiański Kontr - Admirał Floty, Jenerał-Major Świty hrabia Perowski i Ribeaupierre Tajny Radca, Mistrz Ceremonji wyjechali do Petersburga.

Z Petersburga 5 Sierpnia.

Dep. tel. Libawa 22 lipca. — Dziś w uroczysty dzień Imienin Najjaśniejszej Pani, Ich Cesarskie Moście raczyły być obecne na nabożeństwie w tutejszym prawosławnym kościele, gdzie zebrana była szlachta oraz władze wojskowe i cywilne. Na obiad do Ich Cesarskich Mości, oprócz osób z orszaku, zaproszeni byli, gubernator cywilny wraz z małżonką i córką, kurlandzki i liflandzki marszałkowie szlachty, liflandzki landrat baron Meisenkampf z córką, mistrz dworu hrabia Zubow i szambelan hrabia Medem. Wieczorem Najjaśniejsi Państwo byli w teatrze. Dnia poprzedniego Najjaśniejszy Pan raczył na parostatku oglądać roboty, wykonywane dla urządzenia portu w Libawie, a wieczorem Ich Cesarskie Moście zaszczycili odwiedzinami pawilon w parku miejskim, przepysznie oświetlonym przez szlachtę, i przyjąć tam herbatę, przysposobioną przez szlachtę.

Przez Najwyższy dyplom z 12 lipca (v. s.), Najmiłościwiej mianowany został kawalerem orderu Św. Anny 1ej klasy, rzeczywisty radca stanu, zarządzający wydziałem marszałkowskim Dworu Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Konstantego Mikołajewicza, pełniący obowiązki mistrza dworu, Konstanty *Czeczyrin.*

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ogólne Sprawozdanie.

Monitor z 8-go b. m. zapowiada na dzień 15 wielki przegląd armji paryzkiej i gwardji narodowej, oraz przyjęcie w Tuilleries, ministrów, prezesów wielkich ciał politycznych, marszałków i admirałów bawiących w Paryżu; ogłoszenie to nic nie wspomina o ciele dyplomatycznem, lecz zdaje się nie ulegać wątpliwości, że reprezentanci mocarstw przy dworze paryzkim, będą składać w tym dniu życzenia Cesarzowi, chociaż nie w tak znacznej liczbie jak d. 1 Stycznia, ponieważ wielu nie znajduje się w Paryżu. Cesarz, który miał powrócić do Paryża 7-go b. m., opóźnił o kilka dni swój wyjazd z Vichy, dla tego zapowiedziana na 9-go wielka rada, tak ministrów jak i członków rady tajnej, na której miano roztrząsać ważne zadania obecnej chwili, w dniu oznaczonym miejsca mieć nie będzie. Teraz mówią nie tylko o wypowiedzeniu przez Casarza jego zamiarów, czy to w obec reprezentantów mocarstw zagranicznych, czy też w obec reprezentantów wielkich ciał politycznych, ale o zmianie ministerjalnej, która, gdyby się urzeczywistniła, jawniej by wskazywała zwrot w polityce Cesarskiej, niż wszystkie mowy. Według tych pogłosek, p. Pietri miałby objąć wydział spraw wewnętrznych, p. Rouland, wydział sprawiedliwości i wyznań, a p. Bonjean, który z taką siłą przemawiał w Senacie przeciwko świeckiej władzy Papieża, wydział wychowania publicznego. Dziennik wszakże podający te pogłoski, uważa je tylko za oznaki wskazujące konieczność w jakiej się znajduje rząd francuzki przybrania wyraźniejszej bardziej stanowczej postawy.

Jeżeli jednak uważać nowy dziennik *La France*, wydawany przez p. La Guerronnièra, za wyraz myśli i zamiarów Cesarza, to pomimo wyraźnej tej konieczności, polityka francuzka nie ulegnie w tych czasach tak nagłej zmianie i nadal będzie zwłóczyć z rozwiązaniem kwestji rzymskiej; p. La Guerronnière bowiem, dowodząc konieczności pozostawienia Papieżowi świeckiej władzy i konieczności zwołania kongresu, wyraźnie wskazuje, że Cesarz Napoleon sam nie odważy się na przyjęcie stanowczego jakiego kroku w kwestji rzymskiej, chcąc zasłonić mogącą spaść na niego odpowiedzialność, decyzją reprezentantów mocarstw, a do czasu zwołania kongresu, który niewiadomo wcale jak prędko nastąpi, będzie nadal zachowywał dotychczasową politykę.

Tymczasem sprawy we Włoszech przybierają coraz gorszy obrót. Garibaldi jak się okazuje, nie posłuchał głosu królewskiego i postępuje z ochotnikami ku Messynie, a mimo tego, że oświadczył stanowczo iż z wojskami królewskiemi walczyć nie będzie, już jeden z jego oddziałów miał zajście z armją regularną; jednakże jeżeli wierzyć wiadomości podanej przez *Opinione,* chyba tylko stałemu postanowieniu nie walczenia z wojskami królewskiemi, należy przypisać wypadek tego zajścia, ponieważ 1,200 ochotników po kilku wystrzałach cofnęło się przed 100 ludźmi z armji regularnej, którym przecie mogli stawić silniejszy opór. Jakikolwiek obrót przyjmą wypadki, ubolewać należy nad próżnym rozlewem krwi bratniej, który w żadnym razie pomyślnych skutków mieć nie może.

Co do dalszych zamiarów Garibaldego, wiadomo tylko, że zdąża on wraz z ochotnikami, których liczba według jednych wynosi 6, według drugich 3 tysiące, do Messyny gdzie ma wsiąść na statki. Jakie są dalsze jego zamiary niewiadomo; nowy dziennik paryzki *La France,* zapewnia że zamierza on wylądować w Salerno, nie podając jednak źródła zkąd poczerpnął tę wiadomość; chyba obecność statku angielskiego przed Salerno, i przypuszczenie że taką samą ma tam misję jaką statki angielskie miały już raz pod Marsala, do takiego doprowadziły go wniosku, wiadomo bowiem jaką Garibaldi co do swych zamiarów zachowuje tajemnicę. Co zaś do tego jakoby eskadra angielska z Malty, otrzymała polecenie krążenia wspólnie z eskadrami włoską i francuzką nad brzegami Włoch, w celu przeszkodzenia wylądowaniu ochotników, dzienniki angielskie energicznie zaprzeczają tej wieści, utrzymując, że Anglja nie ma wcale zamiaru naruszyć zasady nieinterwencji.

Dla rządu turyńskiego nie tylko groźne są wypadki na południu, gdzie zgromadzenie znacznej liczby wojsk, powinnoby usunąć obawy, lecz zastraszające jest także usposobienie północnych, niedawno przyłączonych prowincij. I nowy dziennik *La France* i *Presse* wiedeńska, donoszą o silnem wzburzeniu umysłów w Lombardji, a szczególniej w Medjolanie, w Toskanji i w Genui, gdzie mocno powstają przeciwko postępowaniu rządu francuzkiego i gabinetu p. Ratazzego, któremu zarzucają zbyteczne uleganie wpływom zagranicznym. Szczególniej wywołał tam niezadowolnienie rozkaz ministra wojny do armji, w którym powiada jen. Petitti „o nowej sławie do zyskania”, kiedy żołnierze będą mieli do walczenia chyba z swemi współrodakami. Dzienniki paryzkie i belgickie przychylne sprawie włoskiej, potępiając postępowanie Garibaldego, główną wszakże winę obecnego zawikłania we Włoszech przypisują rządowi francuzkiemu, i nalegają, aby zmianą polityki swej przywrócił we Włoszech spokojność.

Z konferencji konstantynopolitańskiej, także nie wiele dobrego wróżą. Utrzymanie załogi tureckiej w twierdzy belgradzkiej, nie uważają za zaspokajające załatwienie tej kwestji. Oddanie Serbom innych, tak zwanych, twierdz serbskich zostających w ręku Turków, nie ma mieć żadnego znaczenia, albowiem twierdze te, wyjąwszy Szabaczu, dałyby się zdobyć nawet bez użycia dział. Utrzymanie załogi tureckiej w twierdzy belgradzkiej, zawsze będzie groźnem dla pokoju europejskiego, choćby ustanowiono, jak powiadają, nowe warunki zapewniające na przyszłość wszelkie bezpieczeństwo Serbom. Naprzód dopóki w twierdzy belgradzkiej będą Turcy, póty Serbowie nie będą mieli stolicy, póty Belgrad nie będzie mógł stać się ważnem miastem handlowem, do czego wszelkie posiada warunki. Co zaś do nowych warunków, jeden z dzienników belgickich pyta się „kto poręczy prawe wykonanie tych warunków? Czyż Serbowie od lat 30 nie odwołują się napróżno do konwencji Akermańskiej, do traktatu Adrjanopolskiego, do firmanu z 1830 r.? czyż nie napróżno żądają zastosowania traktatu paryzkiego? Te konwencje i traktaty zapewniały im prawa i nadawały przywileje, z których byliby zadowolnieni; dla czego Porta nigdy nie zważała na traktaty? dla czego jawnie je gwałciła? I jakie mogą mieć rękojmie Serbowie, że na przyszłość decyzje konferencji będą bardziej szanowane, niż dawniejsze konwencje i traktaty? Wyraźnie żadnych; a ztąd godzi się wnosić, iż rychło mogą nastąpić ważne zawikłania”.

Co do stanu rzeczy w Czarnogórze, *Donau-Zeitung* przedwcześnie donosi o upadku na duchu Czarnogórców i o zamiarze księcia Mikołaja schronienia się do Korfu; na podstawie widać, znanej wiarogodności depesz Omera-Paszy, dziennik ten utrzymuje, że komunikacja pomiędzy Spuczem a Niksiczem przez zajęcie przez turków Orealuku zupełnie jest wolna, kiedy wiadomo, że wojska tureckie nie potrafiły utrzymać się w Orealuku. *Levant Herald*, na podstawie *Journal de Constantinople*, dalej jeszcze zachodzi, bo donosi o wzięciu przez turków Cetynji i o wysłaniu przez księcia Mikołaja sekretarza tegoż do Skutari do Omera-Paszy, prosząc o łaskę Sułtana, przyczem tenże dziennik dodaje, iż Czarnogórcy mogą liczyć na łagodność Sułtana, który wprawdzie ma prawo zażądać trwałych rękojmi, iż na przyszłość spokojność państwa nie będzie naruszoną w „prowincji zostającej w jego zależności.” Jednakże z *Wanderera* okazuje się, że Czarnogórcy zagrażają Hercegowinie i że stan rzeczy nie jest tak dla nich niekorzystny, jak to tureckie i niektóre wiedeńskie dzienniki przedstawiają.

Anglja.

Londyn, 5 Sierpnia. Times ogłasza dziś wstępny artykuł, poświęcony ocenieniu Garibaldego, którego porównywa z hrabią Harwick'em, nawet profanom w rzeczach historji angielskiej znanym z dramatu Szekspira. Wspomniawszy o smutnym końcu walecznego lorda, *Times* powiada dalej: „Garibaldi, mąż z ludu, może się czegoś nauczyć z historji

znakomitego hrabiego angielskiego. Mało mężów w naszym wieku prozaicznym zyskało sławę, a mniej jeszcze zdołało takową zachować w takiej mierze, jak to ma miejsce z pomienioną znakomitą osobistością włoską. Miał on to szczęście, że mu się powiódł cały szereg przedsięwzięć, które dla tego jedynie wolne były od zarzutu szaleństwa, że przeprowadzone zostały pomyślnie." Dalej *Times* gani stanowczo przypisywane obecnie Garibaldemu zamiary.

Wice-Król Egiptu stoi dotąd ze swym jachtem koło Greenhithe (nad Tamizą), na pokładzie bowiem jego statku robione są naprawy.

Na meetingu odbytym przed kilku dniami w Liverpoolu na korzyść klasy roboczej dotkniętej w Lancashirze nędzą, podpisano 15,000 fun. ster. (600,000 zł. pol.). Obok tego mówca izby gmin przysłał na tenże cel 500 funt. ster. (20,000 zł. pol.).

Londyn, 6 *Sierpnia*. *Morning Post* ogłosił artykuł wstępny, który można uważać za półurzędowy. Dano w nim do zrozumienia Ratazzemu i Garibaldemu, że Anglja w żadnym razie nie będzie patrzyć chętnie na systematyczne naruszanie pokoju w Turcji. „Jeżeli Anglja", powiedziano tam dalej, „powstrzymała się od wszelkiego mięszania się w sprawy Ameryki i Włoch, to z drugiej strony błądziliby ci, którzyby utrzymywać chcieli, że w obec powszechnej w Turcji rewolucji, Anglja pozostanie widzem nieczynnym."

Książę Carignan, po kilkotygodniowym tu pobycie, opuścił onegdaj Londyn i udał się przez Paryż napowrót do Turynu.

Wice-Król Egiptu odpłynął wczoraj z Greenhithe do Cherbourga.

Austrja.

Wiedeń, 7 *Sierpnia*. Z odezwania się w izbie deputowanych, przed jej odroczeniem się na sześciotygodniowe ferje, nie tylko ministra skarbu, lecz i innych członków gabinetu, okazuje się, że rząd i teraz jeszcze przywiązuje wielką wagę do tego, ażeby rada państwa załatwiła na swej pierwszej sesji parlamentarnej kwestję banku narodowego. Tymczasem rozprawy w tym względzie są tak zacofane, że wątpić należy, iżby takowe mogły być ukończone w ciągu kilku tygodni, przez które prawdopodobnie trwać jeszcze będą po ferjach posiedzenia rady państwa. Kwestja ta stoi obecnie na tym punkcie, że wyznaczona w tym celu z łona dawnej komisji finansowej sekcja, zmodyfikowała trzy przez ministra skarbu, w porozumieniu z bankiem, ułożone projekta (ustawę bankową, przepisy bankowe i układ państwa z bankiem) i poleciła sprawozdawcy profesorowi Herbst wygotować referat usprawiedliwiający pomienione modyfikacje. Referat ten wniesiony zostanie najpierw, jako sprawozdanie, do komisji finansowej, a po przeprowadzeniu w niej takowego, złożony będzie na posiedzeniu walnem izby deputowanych, gdzie z powodu zupełnej sprzeczności, jaka panuje w zapatrywaniu się na tę kwestję dwóch głównych pomienionej izby stronnictw, trudno spodziewać się sumarycznego jej załatwienia, szczególniej jeżeli nie nastąpi porozumienie pomiędzy ministerstwem skarbu i komisją finasową, co zresztą w obec zmienności przekonań ministra skarbu nie jest tak niemożebnem, jakby się to zdawać mogło z powodu rażącej sprzeczności pomiędzy propozycją rządu i zmianami projektowanemi w niej przez sekcję. Gdyby nawet zresztą kwestja ta załatwioną nareszcie została tak w izbie deputowanych jak i w izbie panów, sprawa nie może być jeszcze uważaną za ukończoną, gdyż projekta te muszą być wówczas zakomunikowane bankowi i przez takowy przyjęte, zanim sam układ z bankiem uchwalony zostanie jako prawo obowiązujące. Pomimo interesu jaki bank ma w przedłużeniu swego przywileju, wątpić należy iżby przystał na modyfikacje przez sekcję komisji finansowej zaproponowane.

Wiedeń, 8 *Sierpnia*. Z przedmiotów roztrząsanych na wczorajszem posiedzeniu izby panów, szczególną uwagę zwrócił na się projekt do prawa o podwyższeniu pódatku od cukru. Tenże sam przedmiot roztrząsany był, na posiedzeniu izby deputowanych z 27-go czerwca, z wielkim zapałem i wywołał żywe rozprawy pomiędzy deputowanymi posiadającymi fabryki cukru, a obrońcami interesu skarbowego. Wczorajsze izby panów posiedzenie uważać można za dalszy ciąg rozpraw izby deputowanych, przyczem okazało się, tak samo jak przy rozprawach nad projektem do prawa o podatku gorzelanym, że parowie austrjaccy są hojni w uchwalaniu podatków, jeżeli takowe nie mają na nich samych ciążyć. Rząd, w pierwiastkowym swym projekcie, poprzestał na podwojeniu dwudziestoprocentowej tak zwanej wojennej od cukru opłaty. Izba deputowanych, jakkolwiek wprost temu się nie sprzeciwiła, wynurzyła atoli zdanie, że to podwyższenie należy uczynić zawisłem od stanu ażio, a to dla tego, że fabrykanci cukrowniczy oświadczyli, że przemysł ich jest bardzo zależnym od kursu menety srebrnej. Izba zaś panów, idąc za wnioskiem swej komisji, odrzuciła proponowaną przez izbę deputowanych ruchomę stopę powyższego podatku i utrzymała niezmiennym 20-procentowy dodatek, przez rząd proponowany, co wywoła zapewne powszechne fabrykantów cukru niezadowolenie.

Na temże posiedzeniu izba panów załatwiła także kilka rubryk budżetu na r. 1862. Reszta zaś rubryk tegoż budżetu zajmie nie więcej jak dwa posiedzenia, poczem izba panów, idąc za przykładem izby deputowanych, odroczy się na kilka tygodni.

Peszt, 7 *Sierpnia*. Korespondent wiedeński gazety *Sürgöny* zakomunikował następujące pismo własnoręczne Cesarza do hrabiego Forgacza.

„Kochany hrabio Forgaczu! Powodowani niezłomną chęcią przeprowadzenia zasady równouprawnienia i względem narodowości zamieszkałych w mojem królestwie Węgierskiem, rozkazuję mojej węgierskiej kancerji nadwornej, ażeby po porozumieniu się z namiestnikiem węgierskim, wypracowała i przedstawiła mi projekt do prawa dotyczącego prerogatyw języka i rozwoju narodowego niewęgierskich mieszkańców królewstwa Węgierskiego. Zastrzegam sobie przesłanie tego projeksu do prawa, wraz z innemi propozycjami królewskiemi, przyszłemu sejmowi. Laxenburg, 27 Lipca 1862. *Franciszek Józef*."

Idők Tanuja powtarza ostatnie pogłoski o zwołaniu sejmu węgierskiego, dodając do nich: „Piszący to miał 4-go b. m. sposobność otrzymania z dwóch punktów, z dwóch rozmaitych źródeł, jednozgodną wiadomość, że kwestja węgierska weszła w Wiedniu na nową drogę i że spodziewać się należy wkrótce decyzji zmieniającej z gruntu system dotychczasowy.

Francja.

Paryż, 5 *Sierpnia*. Zapewniają tu, że Garibaldi otrzymawszy własnoręczny list od Wiktora-Emanuela, w którym ten ostatni zachęcał go do powrotu na wyspę Caprerę, zobowiązał się nic nie przedsięwziąć bez zezwolenia swego monarchy. Czy zwycięztwo rządu włoskiego nad stronnictwem krańcowem lewem już nastąpiło, czy też nastąpi, w każdym razie panuje tu przekonanie, że będzie ono ostatniem, że albo następnie stronnictwo to weźmie górę i już nie ulegnie, albo też gabinet paryzki nie będzie stawiał przeszkód zadosyćuczynieniu powszechnych pragnień Włochów. Czy ostatnie przewidywania urzeczywistnią się, jest to pytanie, na które niepodobna stanowczo odpowiedzieć, ale jednakże są one tu powszechne. We Włoszech, jak zapewniają, zaczyna wracać spokojność, lecz tylko dla tego, iż spodziewają się wkrótce ważnych wypadków. Pełne stałości umiarkowanie Wiktora Emanuela, wydaje się powszechnie, następstwem nowego, ściślejszego porozumienia się z Cesarzem Napoleonem, i mocno zadziwionoby się, gdyby ustępstwa te uczynione przez monarchę włoskiego nie zostały wkrótce wynagrodzone. Dla tego panuje powszechne przekonanie, że uroczystość 15-go b. m. da sposobność Cesarzowi wyjawienia swych myśli. Wiadomo że ciało dyplomatyczne zostało zawiadomione, iż w dniu tym ma składać życzenia Cesarzowi i że zostało zaproszone tegoż dnia na objad do pana Thouvenela. Powiadają nawet, że na dwa dni przedtem (13-go), Cesarz zawezwie na naradę reprezentantów mocarstw.

Nie tylko pod względem spraw zewnętrznych, wiele obiecują sobie z 15 Sierpnia. Wiadomo, iż różne, nie pozwalające się mylić oznaki wskazują jakieś niezadowolnienie opinji publicznej, czem zajmowano się nawet w najwyższych sferach politycznych i uradzono, że osobista interwencja Cesarza potrafi rozproszyć obawy i dać moralną siłę do znoszenia z większą cierpliwością i spokojnością zawikłań i kłopotów, jakie rząd cesarski nużą w czterech częściach świata. Skutkiem czego zapewniają, iż w Vichy już uradzono mowę Cesarza na d. 15 b. m., w której zapowie on rozwiązanie Ciała prawodawczego, powołując ludność przy nowych wyborach do ściślejszego połączenia się z jego polityką. Stan rzeczy w istocie jest taki, iż należałoby coś zrobić. Wszystkie projekta oszczędności ze strony p. Foulda, rozwiały się z wiatrem w obec wojny w Kochinchinie, Chinach, potrzeby powiększenia eskadry przy brzegach Włoch i na wodach amerykańskich, a szczególniej walki meksykańskiej, tak kosztownej, tylu wymagającej poświęceń, a której powodu istotnego dopatrzyć się nie mogą. Pytają się powszechnie, kiedy Francja będzie mogła spocząć na laurach i spokojnie korzystać z żywiołów pomyślności. Z niecierpliwością oczekują mowy cesarskiej, któraby dała odpowiedź na te powątpiewania i obawy. Kraj z nadzwyczajnem przyjąłby ją zadowolnieniem, gdyby wyrażała nadzieję, nie tak porywczej polityki, któraby ofiary krwi i pieniędzy wymagała dla spraw bardziej określonych, wyraźniejszy mających związek z interesami Francji.

Do portów znów wysłano naglące polecenia. Statki już uzbrojone robią ostateczne próby; osady są uzupełniane przez pobranych świeżo do służby majtków. W Tulonie i Cherbourgu wojska sadzane są na statki w miarę ich przybywania. Wydano także rozkaz, ażeby wysłana została dywizja morska dla blokowania zachodnich wybrzeży Meksyku, kiedy jenerał Forej będzie się posuwał ku stolicy.

Paryż, 6 *Sierpnia*. Nadzieje że Garibaldi ustąpi, dotąd nie urzeczywistniły się, jednakże jeszcze spodziewają się, że następne wiadomości z Turynu doniosą o zakończeniu zawikłań, i że Garibaldi dobrowolnie usuwając się na wyspę Caprerę, ograniczy swoją obecną inicjatywę, udzieleniem niejako ostrzeżenia, nietylko rządowi włoskiemu, ale i francuzkiemu, który stawiając przeszkody uzupełnieniu się państwa włoskiego, według zdania tutejszych dzienników, przygotowywa nieunikniony wybuch. Dzienniki *Temps*, *Siècle*, *Opinion nationale* potępiając postępowanie Garibaldego, uznają, iż trzeba zaraz pomyśleć o zadosyćuczynieniu pragnieniom powszechnym, uważają one, iż spór rzeczywiście wytoczony został nie pomiędzy Garibaldim a Wiktorem Emanuelem, lecz pomiędzy Włochami a Francją, i że wszystkie możliwe względy, narzucają gabinetowi paryzkiemu obowiązek odwołania załogi francuzkiej z Rzymu.

Jeżeli przypuszczeniu o tajemnem porozumieniu pomiędzy Garibaldim, Wiktorem Emanuelem a Napoleonem III, za wspólną zgodą których miała niby być odegrana komedja, jeżeli przypuszczenie to, jakąś chwilkę tu krążące, znikło zupełnie skutkiem oporu Garibaldego i wyraźnej jego nieprzyjaźni dla Cesarza Francuzów, — w Rzymie, ciągle jeszcze Wiktora Emanuela i Napolena mają za wspólników byłego dyktatora.

Jak donosi *Temps*, skutkiem ostatnich wiadomości o postępowaniu wojsk jen. Marqueza, porzucono myśl organizowania oddziałów ochotników meksykańskich, i tylko w osadach Martynice i Guadelupie, pozwolono organizować takie oddziały, do których przeznaczani będą oficerowie piechoty marynarki. Dalsza wysyłka wojsk została wstrzymana do końca b. m., pozostałe do przeprawienia 16 czy 18,000 wojska, wypłyną z Tulonu i Cherbourga pomiędzy 25 a 31 b. m. Nie ma także obecnie mowy o organizacji trzeciej dywizji.

Dnia 9-go ma się odbyć posiedzenie w St. Cloud połączonych rad tajnej i ministrów. W d. 11-m nowo przybyły ambasador hiszpański ma się przedstawić Cesarzowi, ażeby mógł być obecnym na uroczystem w d. 15-m b. m. przyjęciu ciała dyplomatycznego, które 13-go ma być zwołane do Saint-Cloud na naradę. Pogłoska o podróży Cesarza do Kolonji około 20-go b. m., coraz częściej się powtarza.

Włochy.

Turyn, 3 *Sierpnia*. Ważny wypadek zaszedł wczoraj w izbie deputowanych. Toczyły się rozprawy o kolejach żelaznych neapolitańskich i izba okazywała usposobienie udzielenia koncesji p. Bartoggemu bez rozpraw. Odmówiono żądaniu p. Ratazzego odroczenia tej sprawy do dnia następnego; wszyscy zapisani mówcy zrzekli się głosu i p. Depretis zmuszony był powiedzieć mowę wydającą się monologiem, kiedy nagle rozrzucono w izbie proklamację Króla, będącą odpowiedzią na proklamację Garibaldego do młodzieży. P. Ferrari zażądał aby wolno mu było interpelować gabinet co do tej proklamacji. Nic nie mogło bardziej być przykrem dla członków którzy co najspieszniej chcieli udzielić koncesję p. Bastoggemu, lecz p. Minghetti wymownie oświadczył, że podobne rozprawy nie mogą być odroczone, co także potwierdził p. Ratazzi i izba, pomimo oporu zwolenników kolei żelaznych postanowiła przejść do rozpraw nad proklamacją. Prezes rady ministrów odczytał proklamację Króla przy oklaskach izby i publiczności w trybunach. Interpelacja p. Ferrari bardziej odznacza się wymową niż loiką, a przynajmniej jego loika nie jest dostępną dla ogółu. P. Ratazzi odpowiedział wymowną improwizacją, odznaczającą się tak stałością treści jak i wyrażeń. Wyraźnie oświadczył, że Garibaldi jak każdy inny poddany musi podlegać prawu i wyraził nadzieję że usłucha głosu Króla. P. Ratazzi, któremu dawno nie zdarzyło się przemawiać z taką siłą, oświadczył w końcu iż zamierza rządzić na zasadzie praw i odparł przypisywany gabinetowi przez p. Ferrarego zamiar zamachu stanu. Przeciągłe óklaski okryły mowę prezesa gabinetu. P. Crispi usiłował bronić postępowania Garibaldego i dowodził iż nie zszedł on z drogi prawnej, a ztego co się dzieje wnosił o konieczności załatwienia kwestji rzymskiej. Rozprawy ukończyły się uchwaleniem porządku dziennego, w którym Izba połączyła się z szlachetnemi i pełnemi stałości wyrażeniami Króla, wśród powszechnych oklasków.

Turyn, 4 *Sierpnia*. Od dawna Włochy nie znajdowały się w tak trudnych okolicznościach jak obecnie. Jak to po wiedziano wczoraj w izbie deputowanych, stan rzeczy chyba przy podpisaniu traktatu w Villafranca był równie groźny. Jednakże należy zwrócić uwagę na to, jak wielką powagę i potęgę ma słowo Wiktora Emanuela. Jak tylko rozlepiono wczoraj proklamację królewską, zaraz znikły obawy. Taki cudowny jej wpływ, dał się spostrzegać nietylko w Turynie i miastach dawnego państwa, ale także w prowincjach niedawno wcielonych, jak o tem przekonywają depesze z Neapolu, Palermo, Messyny i całych Włoch południowych. Gdyby jednak brakło innych dowodów, samo przyjęcie tej proklamacji przez izbę, gdzie stronnictwa krańcowe silnie są reprezentowane, jawnie świadczyłoby o uczuciach całych Włoch do osoby Wiktora Emanuela, które tłomaczą powodzenie ruchu włoskiego i dają rękojmie co do pomyślnej jego przyszłości. Uchwała parlamentu wzmacnia jeszcze jego potęgę i siłę, jaką okazał gabinet w tak ważnych okolicznościach.

Podobnie jak izba deputowanych postąpi i senat, gdzie p. Oldofredi zamierza wywołać rozprawy w tym przedmiocie, które bezwątpienia zakończą się przyjęciem takiegoż samego jak w izbie deputowanych porządku dziennego. Porządek dzienny zaproponowany w izbie deputowanych przez p. Cassinisa, wczoraj został przyjęty prawie jednomyślnie. Tylko ze dwudziestu członków, stanowiących krańcowe lewe stronnictwo, nie wstało na znak przyjęcia.

Jednocześnie kiedy Wiktor Emanuel podpisywał proklamacje, minister wojny wydał rozkaz dzienny do armji, odznaczający się stałością i energją.

Dziś izba zajmowała się projektem do prawa o sprzedaży dóbr narodowych a następnie sprawą kolei żelaznych neapolitańskich. Pomimo ważności tych praw, członkowie wyraźnie byli nieuważni, czem innem zajęci; widać było, że myśl ich była gdzieindziej. Jutro spodziewają się znów interpelacji, co do rozkazu dziennego jen. Petitti, który sprawił wielkie wrażenie.

WIADOMOŚCI TELEGRAFICZNE.

Turyn, 7 *Sierpnia*. Dziennik *Discussione* podaje wiadomość, że Garibaldi nie chce się nakłonić do żadnego ustępstwa, lecz oświadcza, iż w żadnym razie nie będzie walczyć przeciw swym ziomkom. Wojska królewskie postępują za Garibaldim w pewnej odległości i unikają wszelkiego starcia. Zdaje się, że Garibaldi zamierza dostać się do jakiego punktu nad brzegiem morza i wsiąść na okręt. Pogłoska o zamiarze demonstracji w Rzymie potwierdza się.

Turyn, 8 *Sierpnia*. *Monarchia nazionale* mówi: Zdaje się, że kroki Garibaldego dążą do osiągnięcia jakiegoś stanowczego skutku. Część ochotników udaje się do Palumby, inna część ochotników do Lercary. Liczba ich wynosi około 3,000, lecz zmniejsza się codziennie. W całej Sycylji panuje spokojność.

Berlin, 8 *Kwietnia*. Komisja budżetowa izby deputowanych odrzuciła wczoraj i dziś, w dalszym ciągu rozpraw nad budżetem wojennym, pozycje pochodzące z reorganizacji armji. Komisarz rządowy oznajmił, że ostatnie oświadczenie rządu nastąpiło za porozumieniem się ministrów skarbu i wojny. Ostatnia *Kreuzzeitung* wzywa rząd do otwartego wynurzenia się, co do obecnego swego stanowiska.

Raguza, 6 *Sierpnia*. Omer-pasza zmienił plan swych działań i przeprowadził swą armję do Zabljak. Dnia 3-go i 4-go Sierpnia miała miejsce krwawa bitwa pod Dodoszem, w skutku której Turcy zostali zmuszeni cofnąć się do Zabljaku.

Trebinja, 6 *Sierpnia*. Ferik Rucuk-pasza przybył wczoraj do tego miasta, a dziś udaje się do Bileku. Mówią, że zamierza on ze znacznemi siłami wkroczyć do Czarnogóry z przodu.

Ateny, 2 *Sierpnia*, Izba przysądziła greckiemu stowarzyszeniu marynarki parowej, wynagrodzenie i coroczne wsparcie. Umarł tutejszy arcybiskup.

Mostar, 6 *Sierpnia*. Z powodu braku wody i naprawiania dróg, opóźniły się działania armji tureckiej. Dziś ma nastąpić napad na Riekę. W dniach 2, 3 i 4 m. b., Czarnogórcy zostali mimo dzielnego oporu pobici. Mirko zdołał tylko za pomocą gwałtownych środków wstrzymać swych ludzi od ucieczki.

Madryt, 6 *Sierpnia*. Dzienniki *Diario* i *Epoca* donoszą, że Hiszpanja zamierza zaniechać swej polityki wyłącznej i uznać Królestwo Włoskie.

Londyn, 8 *Sierpnia*. Wiadomości z Nowego-Jorku pod datą 30 Lipca, nadesłane parostatkiem *Persia*, donoszą, że jen. Pope na czele 60,000 ludzi posunął się ku Wirginji. Ewell, jenerał wojsk skonfederowanych zajął z 30,000 ludźmi miasto Gordonsville. Wojsko związku opuściło stanowisko Great-Junction, które zostało przez skonfederowanych zajęte. Ze wszystkich stron południa przybyły posiłki do Richmondu. Skonfederowani skoncentrowali swoje siły między rzekami James, Appomattoz i pod miastem Richmond. Wojsko związkowe poraziło znaczny oddział skonfederowanych nad rzeką Missouri. Utrzymują, że statek *Naschville* o 22 działach ofiarowany separatystom przez kupców angielskich, przybył do jednego z portów południowych.

Paryż, 8 *Sierpnia*. Nowy dziennik *La France* zawiera artykuł o zewnętrznej polityce Cesarstwa, podpisany przez p. Laguerronnièra. Artykuł ten dowodzi, że Cesarstwo jest rządem, który zdołał owładnąć rewolucję przez nadanie swobody. Tenże dziennik donosi, że Garibaldi na naradzie odbytej, dnia 4 m. b. postanowił udać się w pochód do Rzymu. Liczba ochotników wynosi blisko 6,000; tworzą oni związek tajny i pobierają żołd. Oddział wyprawy najął sześć statków kupieckich. Garibaldi wyląduje pod Salerno, zkad wraz z korpusem posiłkowym wkroczy w granice państwa papiezkiego. W Neapolu spodziewają się po przybyciu Garibaldego wielkiej demonstracji. Eskradra włoska nie przedsięwzięła żadnych środków w celu zapobieżenia wylądowaniu.—Pod Salerno przybył dnia 6 m. b. angielski okręt wojenny.—W radzie ministrów postanowiono podobno przesłać posiłki do Rzymu, których część już miała przybyć do Civita-Vecchia.

Turyn, 8 *Sierpnia*. *Discussione* podaje wiadomość, że oddział ochotników pod dowództwem pp. Corra i Bentivegna starł się na drodze do Girgenti z wojskiem królewskim i po kilku wystrzałach został rozproszony. Przytem kilka osób zostało rannych. Deputowani Nicotera i Miceli podobno znajdują się w orszaku Garibaldego.

Turyn, 8 *Sierpnia*. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych p. Ratazzi nadmienił o pogłosce, urzędowo jeszcze nie potwierdzonej, o starciu wojska z oddziałem garybaldystów pod Girgenti, przyczem miało być ochotnikom zabrane 50 sztuk broni. *Gazetta ufficiale* donosi, że zdaje się, jakoby ochotnicy Garibaldego dążyli raczej do Messyny, a nie do Palermo. Liczba ich ma wynosić 3,000; są podzieleni na trzy kolumny. Jedna z nich postępuje ku Sciarra; Garibaldi sam dowodzi drugą; trzecia postępuje za nim tąż samą drogą.

Monachium, 8 *Sierpnia*. *Bayrische Zeitung* zaprzeczając doniesieniom *Pressy* wiedeńskiej, utrzymuje, że konferencje odbywające się w Wiedniu co do reformy związku, nie zostały odroczone, lecz postępują dalej.

Paryż, 9 *Sierpnia*. Dziennik *la France* powiada, że na trzeciem posiedzeniu konferencji w Konstantynopolu, postanowiono w zasadzie, że turcy mają nadal jak dotąd utrzymywać swą załogę w cytadeli Belgradzkiej.—Tenże dziennik donosi, że w Medjolanie w teatrze *della Scalla*, miała miejsce manifestacja na korzyść Garibaldego. Okrzyki: „Rzym lub śmierć!" przerywane były skargami przeciwko rządowi francuzkiemu.— Poseł skonfederowanych stanów zażądał uznania tychże przez Francję i Anglję.—Anglja odrzuciła to żądanie, Francja zaś nie udzieliła dotąd odpowiedzi w tym względzie.— Artykuł La Guerronnièra co do polityki zewnętrznej oświadcza się za koniecznością aby Papież pozostał monarchą w Rzymie, i z naciskiem dowodzi konieczności kongresu.

Berlin, 9 *Sierpnia*. Król powrócił dziś rano z Muskau.— Przy rozprawach nad budżetem ministerstwa skarbu, suma 150,000 tal. przeznaczona na tak zwane wydatki nadzwyczajne główne (Haupt-extraordinarium), mimo oporu ze strony ministra skarbu, została zatwierdzona tylko jako kapitał rezerwowy, na którego użycie izba ma dać następnie swe zezwolenie.— Prawo o paszportach przyjęte zostało podług wniosków komisji.

Turyn, 9 *Sierpnia*. Dzisiejsza *Opinione* donosi: Między wojskiem królewskim a ochotnikami miała miejsce utarczka na drodze św. Stefana pod Girgenti. Wojsko królewskie składało się ze 100 ludzi, ochotników było 1,200. Po kilku wystrzałach ochotnicy cofnęli się, pozostawiwszy 70 sztuk broni. Garibaldi dowodzi kolumnami udającemi się do Messyny.— Podług *Monarchia nazionale*, ochotnicy byli po większej części bardzo młodzi ludzie, stracili oni w tej potyczce 2 zabitych.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

— Dzień onegdajszy był niepogodny, w nocy deszcz padał; przez cały dzień niebo pochmurne. Powietrze wilgotne, ciepłe i spokojne, wiatr panował słaby zachodni; średnia temperatura dnia jest 17 stop. Réaumura, o 2 stopnie wyższa od normalnej; największe ciepło po południu 19 1/5, najmniejsze w nocy 12 stopni Réaumura. Średnia wysokość barometru jest 746,11 milimetrów. Elektryczność 22 stopnie.

— Przez cały dzień wczorajszy niebo było pochmurne, w nocy i w dzień do godziny 9 1/2 rano obfity deszcz padał, około godziny 8-ej rano gruba mgła. Wiatr panował słaby północno-zachodni. Powietrze chłodne i wilgotne; średnia temperatura dnia jest 13 3/10 stopni Réaumura, o 1 7/10 stop. niższa od normalnej. Barometr zwolna wznosił się, średnia wysokość jego jest 748,01 milimetrów. Elektryczność 32 stopnie.

— W dniu 4 Lipca roku bież., w gminach: Krzczonów i Sobieszczany, w powiecie Lubelskim, oraz w gminach: Surków, Rakałupy i Krośniczyn, w powiecie Krasnostawskim, burza połączona z gradem zrządziła znaczne szkody w zbożach ozimych, jarych i ogrodowiznach, a przytem w gminie Surków wyrwała do 100 sztuk drzewa i uszkodziła wiele zabudowań.

— W tych dniach wyszła nakładem księgarni *G. Gebethnera i R. Wolffa*, mała broszurka, pod tytułem: *Lekcja Wstępna Metodologji i Encyklopedji Nauk Akademickich, miana d.* 29 *Października* 1861 *roku w Kursach przygotowawczych do Szkoły Głównej w Warszawie*, przez J. K. Dra Plebańskiego. Przedmiotem tej lekcji wstępnej, jest wskazanie potrzeby oświaty w narodzie, oraz jakie ogólne zasady do tej świątyni najpewniej i najprościej prowadzą, tudzież jak błogie skutki ten skarb duchowy raz zdobyty, dla młodzieży i dla całego kraju przynieść powinien i skrzętnie pielęgnowany, niezawodnie przyniesie. Dla tego szanowny profesor podaje naprzód ścisłe i umiejętne pojęcie idei oświaty, utrzymując, iż „nie można mieć dla umysłu żadnej korzyści z frazesu choćby najfilozoficzniejszego, gdy jego treścią ducha naszego nie zapełnim." Trudno jest podawszy cel i przedmiot, podać treść tej zwięzłej, i chociaż nie obszernej objętością zewnętrzną, pełnej wielu głębokich zadań broszury, a ramy obecnej wzmianki, nie pozwalają na głębsze jej roztrząśnięcie; nie możemy jednakże zgodzić się z autorem co do tego, aby muzyka i malarstwo w takiem było zaniedbaniu u Greków; dosyć jest przypomnieć sobie Apellesa, Polynota, Zeuxisa, Parrhasiusza, Orfeusza i Tyrteusza, tych przedstawicieli malarstwa i muzyki u Greków; że zaś więcej posiadamy śladów ich rzeźby, dowodzi to tylko, że marmur jest trwalszy od płótna, że złoto i kość słoniowa zachowały swe kształty tam gdzie pamięć o utworach muzyki zupełnie znikła. W ogóle w broszurze tej obok bogactwa treści, sposób wyrażania myśli, jest dla nas cokolwiek obcy; oprócz używania cudzoziemskich wyrazów, spotykamy zwroty do jakich nie nawykło nasze ucho i język ten może dla tego, że raczej urobiony jest na starożytnych wzorach a nie na poczuciu żywego słowa ludu, razi nas swoją sztywnością. Szanowny profesor, dłużej pobywszy w kraju, zapewne postrada tę wadę, czy ten przymiot może, i piękne swe myśli, będzie przybierał w kształty mocniej i żywiej odbijające się w uczuciu ogółu.

— *Liczba gimnazjów w Rosji, w porównaniu z liczbą ich w Prusach.* W 6-m zeszycie „Dziennika Ministerstwa Oświecenia Narodowego" za rok bieżący, w Petersburgu wychodzącego, pomieszczony jest wykaz wydatków tego ministerstwa na r. 1862. Cała suma projektowana oznaczoną jest na 4,223,776 rs. 44 k. Rozkłada się ona pomiędzy rozmaite części w sposób następujący: na centralny zarząd ministerstwa 121,754 r. 14 k., na ogólne wydatki ministerstwa 565,561 rs. 26 k., na zarząd cenzury 162,574 r. 82 k., na zakłady uczone i wydawnictwa 134,587 r. 45 k., na wydatki ogólne okręgów naukowych 160,265 r. 81 k., i wreszcie właściwie na zakłady naukowe 3,079,043 rs. 26 k.

W tymże samym zeszycie „Dziennika Ministerstwa Oświecenia Narodowego" znajdujemy artykuł „o zagranicznych szkołach realnych", do którego dołączony jest wykaz gimnazjów i szkół realnych w Prusach. Rozpatrywanie tych tablic doprowadza do pewnych porównań. W Rosji wszystkich gimnazjów 82; uczy się w nich mniej więcej około 16,500 ludzi; państwo wydaje na gimnazja 1,100,489 rs. 7 k. (w tej cyfrze 18,616 r. 52 k. asygnowanych z kasy państwa na utrzymanie 87 pensjonarzy Jego Cesarskiej Mości), a zatem każdy gimnazjasta kosztuje w Rosji państwo 66 rs. 70 kop. Ludność Rosji, oprócz Królestwa Polskiego i Wielkiego Księstwa Finladzkiego, których zakłady naukowe nie należą do zarządu Ministerstwa Oświecenia Narodowego i dla tego nie weszły do powyższego rachunku, wynosi około 67,000,000 osób płci obojej, z której to cyfry mężczyzn przypada około 30,000,000. *Jeden* zatem uczący się w gimnazjum, przypada na 2,000 całej ludności męzkiej w Rosji.— Zobaczmy teraz jakie dane przedstawiają Prusy. Tam gimnazjów jest 136; w nich uczących się 39,274; ale w Prusach istnieja jeszcze szkoły realne, które podług nauk, jakie wykładane są uczniom, powinny być także zaliczone do średnich zakładów naukowych. Szkół realnych w Prusach jest 53, uczniów w nich 18,151. Do tej cyfry dodać jeszcze należy 507 uczniów pobierających wychowania w klasach realnych przy gimnazjach utworzonych. Tak więc gimnazjów i szkół realnych w Prusach jest 189, a w nich kształcących się uczniów 57,932.

Ludność Prus wynosi około 17,500,000 płci obojej, a zatem mężczyzn w przypuszczeniu 8,500,000. W Prusach więc przypada *jeden* uczący się w gimnazjum na 146 osób ludności męzkiej. Aby w Rosji był taki sam stosunek liczby uczących się do całej ludności męzkiej jak w Prusach, to jest jeden uczący się w gimnazjum na 146 osób ludności męzkiej, to konieczną jest rzeczą, iżby liczba gimnazjów i szkół realnych podniosła się prawie do 750, a liczba uczących się w nich do 226,000. Ale do takiej pomyślności daleko jeszcze, zważywszy, że w Rosji nie ma prawie takiej liczby miast.

Progimnazjów w Prusach niewiele. Ogółem 20 z 2,970 uczniami; w Rosji zaś znacznie mniej, a mianowicie tylko trzy, w jednych prowincjach nadbałtyckich; ilu zaś w nich uczących się, niewiadomo. Przyłączywszy zaś do nich wszystkie szkoły powiatowe szlacheckie (w których kurs naukowy równa się po większej części 3, 4 i 5-ej klassom gimnazjalnym) znajdujące się wyłącznie w prowincjach zachodnich w liczbie 22, to i wówczas jeszcze Rosja pozostanie daleko za Prusami, gdyż dla zrównania się z niemi powinnaby mieć 80 progimnazjów.

Obecnie w gimnazjach rosyjskich średnia liczba uczących się w każdem wynosi 201, w Pruskich zaś 306; u Prusaków zatem i gi-

mnazjów jest więcej i pragnących się uczyć w każdem istniejącem gimnazjum o trzecią część więcej. Zresztą, aby Rosja dosięgła takiej liczby uczących jak Prusy, powinna mieć nie 750 gimnazjów, lecz znacznie więcej,—niemniej jak 1,000; gdyż gęstość osiedlenia w Prusach daje im możność mienia większej liczby uczniów przy mniejszej liczbie gimnazjów; w Rosji zaś przy rzadkiem osiedleniu troszczyć się trzeba głównie o powiększenie liczby gimnazjów.

— Mapa administracyjna Królestwa Galicji z Wielkiem Księztwem Krakowskiem i Bukowiną, wydawana przez kapitana Kummersberga, nakładem Artarji i Spółki, o której już donosiliśmy, jest na ukończeniu; obecnie wyszło sześć nowych kart, obejmujących plany następujących miejscowości: 1) Okolice Lutowiska, Podburza, Turki i Boryni; 2) Kołomyi, Horodenki, Gwoźdca, Śniatynia, Zabłotowa i Peczyniżyna; 3) Czerniowic, Bojan, Tereszeny i Starożyniec; 4) Putilly; 5) kawałek bełzkiego z okolicami Korcznina, Chłopiatyna, Lisek i t. d.; 6) Zbaraża, Medyczy, Mikuliniec i Skałatu;—pozostałe jeszcze sekcje 46, 50, 56, 58, mają wyjść niebawem, a tym sposobem cała ta ogromna mapa, składająca się z sześćdziesięciu kart arkuszowych całkowicie ukończoną zostanie.

— W Krakowie w tych czasach oddany został do druku *Słownik wyrazów prawniczych polskich,* mający na celu ustalenie terminologji prawniczej polskiej, ułożony przez delegowaną do tego od Towarzystwa Naukowego Krakowskiego komisję, złożoną głównie z profesorów prawa i urzędników sądowych z czasów rzeczypospolitej krakowskiej pozostałych, którzy jeszcze wyłącznie po polsku referowali. — We Lwowie w drukarni Poręby wyszła broszura: *Rezultata kuracji wodą i gimnastyką, pod Lwowem w Kisielce,* przez Rafała Korytowskiego.

— Nakładem p. Ant. Augusty, wyjdzie wkrótce w Pradze *Theoreticko-prakticka szkola hudebniho uczeni,* dla szkół i dyrektorów orkiestr kościelnych, napisał Jan Nep. Skrup, dyrektor orkiestry w kościele św. Wita w Pradze. Tekst czeski tej „Szkoły muzyki" napisał Dr. Czejka. Szkoła ta składa się z 15-u arkuszy druku i 11 arkuszy dodatków i obejmuje następujące działy: I. Naukę o muzycę w ogólności; II. Naukę o harmonji; III. Naukę o części formalnej muzyki; IV. Skazówki, jak grać należy na organach, i V. Naukę śpiewu. Do tego dołączony zostanie zbiór dodatków praktycznych do szkoły organów i do szkoły śpiewu.

— Na pamiątkę uroczystości odbytej 20-go Lipca w Niemieckim Brodzie, z okoliczności poświęcenia chorągwi towarzystwa czeskiego śpiewaków, noszącego nazwę *Jasone,* wyszła w pomienionem mieście, u litografa A. F. Riedla, książka obejmująca mowę matki chrzestnej chorągwi, pani Józefy Menszykowej, tudzież mowy starosty p. Szuberta i chorążego, oraz prolog p. Bursika i mowę p. Szindelarza.

— Ustawa towarzystwa lekarzy czeskich uzyskała zatwierdzenie władzy. Ważniejsze tej ustawy paragrafy, są następujące: § 1. Zadaniem towarzystwa lekarzy czeskich jest: a) Wzajemne obudzanie działalności naukowej w ogólności, a praca nad naukami lekarskiemi w szczególności; b) Doskonalenie i upowszechnianie języka czeskiego w naukach lekarskich.—§ 2. Środki, za pomocą których na leży dążyć do powyższego celu, są: a) Posiedzenia; b) Prelekcje; c) Wydawanie dzieł lekarskich.—§ 3. Posiedzenia odbywać się mają w Pradze, przynajmniej raz na tydzień, a sprawozdania z nich będą podawane do wiadomości powszechnej.—§ 4. Na posiedzeniach mieć będą miejsce wyłącznie odczyty z dziedziny nauk lekarskich.—§ 5. Odczyty te mają być jedynie w języku czeskim.—§ 8. Członkowie dzielą się na rzeczywistych, korespondentów i honorowych.—§ 9. Na członków rzeczywistych podawać się mogą wszyscy doktorzy bądź medycyny, bądź chirurgji, zamieszkali w Pradze lub jej okolicach. Przyjęcie na takiego członka rozstrzyga większość członków, na posiedzeniu obecnych.—§ 10. Członkiem korespondentem może być każdy doktór medycyny lub chirurgji, nie w Pradze zamieszkały, który zobowiąże się wspierać towarzystwo swemi pracami. Członkowie tak rzeczywiści jak i korespondenci opłacają po 2 zł. reń. rocznej składki.—§ 11. Członkiem honorowym może stać się każdy na polu nauk lekarskich zasłużony, przez jednego z członków towarzystwa podany a większością wybrany. Wybór cudzoziemców na członków-korespondentów i honorowych ma być oddawany pod zatwierdzenie namiestnictwa.—§ 19. W razie rozwiązania towarzystwa, majątek jego włączony zostanie do funduszu przeznaczonego na wsparcia dla wdów po lekarzach fakultetu prazkiego, a biblioteka i wszelkie zbiory przejdą na własność muzeum królestwa Czeskiego.

— Ksiądz Richard bawił przed kilku dniami w Pradze czeskiej, skąd udał się do Mszena dla odszukania w tamecznych okolicach nowych źródeł wody. Następnie ksiądz ten zwiedzi Cieplice i Karlsbad, w celu zbadania tamecznych źródeł uzdrawiających, poczem wyjedzie do Bawarji, dokąd go rząd powołał. Ksiądz Richard przedsięweźmie także podróż do Wołoszczyzny i Turcji, a ztamtąd uda się przez Francję na zimę do Algierji, dokąd go rząd francuzki posyła. W punktach przez księdza Richard'a wskazanych 17-go Lipca na pozbawionych wody przestrzeniach Debreczyńskich, mianowicie w pustyni Hortabagy, znaleziono rzeczywiście obfite źródła dobrej wody.

— Podług spisu ludności, dokonanego 3-o Grudnia r. z., miasto Świdnica, na Szląsku pruskim, liczy mieszkańców cywilnych 13,295, mianowicie 6,066 płci męzkiej i 7,229 płci żeńskiej. W porównaniu z rokiem 1858, ludność tego miasta zwiększyła się o głów 312. Podług wyznań, miasto pomienione liczy obecnie 4,170 katolików, 8,840 ewangelików, 94 innych wyznań chrześcjańskich i 191 starozakonnych.

— Przywieziony został niedawdo z Monachium do Pragi posąg kolosalny księdza Arnosta, pirwszego arcybiskupa prazkiego. Posąg ten ze spiżu postawiony zostanie tymczasowowo w muzeum czeskiem.

— Decyzją z dnia 18 Lipca, Cesarz austrjacki udzielił właścicielowi dóbr hrabiemu Teodorowi Falkenhain i innym obywatelom ziemskim, pozwolenie na założenie na Szląsku austrjackim towarzystwa rolniczego.

— Nowy przyrząd poruszający (motor) p. Lenoir, którego podstawą jest rozrzedzanie powietrza za pomocą gazu zapalonego przez elektryczność, a który otrzymał medal na wystawie londyńskiej, został zastosowany w Paryżu do poruszania pras odbijających *Monitora.* Maszyna o sile sześciu koni, z podwójnym cylindrem, od dwóch przeszło tygodni, bardzo regularnie działa i zupełnie usprawiedliwia położone w tym wynalazku nadzieje.

— Wkrótce ma się ukazać w Paryżu dzieło w języku łacińskim, pod tytułem: *De viris illustribus Galliae* przez księdza Grimaldi (z Korsyki). Donoszące o tem pisma paryzkie, wyrażają nadzieję, iż z czasem dziełko te zostanie wprowadzone do użytku szkół, zamiast, *De viris* Cycerona. Czyby i u nas nie można było podać uczącej się młodzieży podobnego dziełka, napisanego cycerońską łaciną o znakomitych mężach w dziejach krajowych.

— Pomiędzy wagonami na wystawie londyńskiej, oprócz znanego wagonu z zakładów p. Ashbury, który z surowych materjałów został ukończony w ciągu 11-tu godzin i wzbudza podziw znawców, zwraca także na siebie uwagę, wagon pięknie wymalowany i wyzłocony na białym tle, przeznaczony do kolei żelaznej Suezkiej, dla wice-króla, który w podróżach swych, lubi sam prowadzić pociąg, i w tym celu polecił zbudować dla siebie przepyszną lokomotywę w warsztatach sławnego Stephensona.

— W zakładzie bednarskim p. Scheuer w Dobern (w Saksonji), niedawno została ukończona olbrzymia beczka mająca 36 stóp w obwodzie, na 28 stóp wysok., a mogąca pomieścić 5,300 wiader piwa, to jest o 200 wiader więcej niż sławna beczka w Hejdelbergu, Czterech dobrych, prawdziwych piwoszów, wypijających po 10 kwart dziennie, potrzebowałoby 52 lat do wypróżnienia tej nieporównanej beczki, której same obręcze ważą 110 centnarów fr. (271 cetn. pols.). P. Scheuer, po ukończeniu tej beczki, wydał w niej bal dla swych robotników; wchodziło się po drabinie do tej sali improwizowanej, w której 20 par mogło tańczyć jednocześnie, najswobodniej.

— Czytamy w *Monitorze* z d. 15 lipca: Uroczystość w Montmartré, zakończyła się wczoraj puszczeniem nowego balonu, zbudowanego przez p. Ludwika Godarda. Balon ten po raz pierwszy probowany, pomiędzy innemi ciekawemi ulepszeniami, ma i to, że może się zwracać według woli, bez poruszenia klapy. Silny wiatr, przeszkadzał bardzo nadęciu balonu, lecz nie przerwał tej roboty, i o godzinie 6¼ balon szybko zaczął się wznosić, unosząc wraz z p. Godardem, zwykłego jego towarzysza w podobnych wycieczkach p. Nadara, fotografistę. W trzy kwadranse potem, podróżnicy ci, z powodu braku balastu, chcieli zarzucić kotwicę koło małej wioski Favieres, położonej o 10 mil fr. od Paryża, niedaleko stacji Tournan na wschodniej kolei żelaznej. Na nieszczęście lina kotwicy rozwijając się ze straszną szybkością, obwinęła się około uda p. Godarda, kiedy tymczasem silny wiatr kilkakrotnie uderzył łódką o jakiś dom, którego komin nawet został skutkiem tych uderzeń rozwalony. P. Nadar nie mogąc w inny sposób wyswobodzić swego towarzysza, już zamierzał odciąć linę od kotwicy, kiedy miejscowi włościanie przybiegłszy na ratunek, schwycili linę i ściągnęli balon do ziemi. Lina zdarła p. Godard skórę z nogi, lecz dzięki troskliwym staraniom towarzysza swego i miejscowych włościan, tegoż wieczora mógł on powrócić do Paryża.

TEATRA W WARSZAWIE.

Dziś, w Poniedziałek, widowiska nie ma.

Jutro, we Wtorek, Wielki Teatr.—**Bruschino.**—1-y akt baletu: **Robert i Bertrand.**

Wyjechali z Warszawy.

Hr. Nirod Jenerał-Lejtnant do Krasnegostawu, JJenerał-Major Kudrjawcew do Petersburga, Jenerał-Major Minkwitz do Wilna, Jenerał-Lejtnant Chrulew, do Petersburga.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

z dnia 9 sierpnia

Monety.		żądano rsr.	żądano kop.	płacono rsr.	płacono kop.
Pół-Imperjały Rosyjskie. . . .		—	—	5	70
Dukaty Holenderskie nowe ważne.		—	—	—	—
Pruski Kurant . . za 100 Tal.		—	—	—	—
Papiery.					
Obligi Skar. za 100 rs. (oprócz kuponu)		—	—	93	32
Bilety Skarbu Królestwa Polskiego		—	—	—	—
Listy Zast. III-go Okresu serya 1 i 2 (oprócz kuponu) za 15 rs.		15	9	15	7
Akcje Głównego Towarzystwa Rossyjskiego dróg żelaznych.		—	—	—	—
Obligi współki Żeglugi Parowej w Królestwie Pols: po rs. 750.		—	—	—	—
Akcje Drogi Żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej po rs. 100 . .		90	50	—	—
dito 500 . .		89	50	89	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Wied.		78	50	78	—
Wexle.					
Berlin . . . 100 Tal.	2 M.	102	60	102	45
„ . . . 100 Tal.	k. t.	—	—	—	—
Gdańsk . . 100 Tal.	2 M.	—	—	—	—
„ . . 100 Tal.	k. t.	—	—	—	—
Hamburg . 300 BMk.	2 M.	156	—	—	—
Londyn . . 1 Ft. St	3 M.	6	95	—	—
Moskwa . . 100 Rs.	1 M.	99	66	—	—
Petersburg . 100 Rs.	1 M.	—	—	99	75
„ . 100 Rs.	k. t.	—	—	—	—
Paryż . . . 300 Fr.	2 M.	82	80	82	65
„ . . . 300 Fr.	1 M.	—	—	—	—
Wiedeń . . 150 Złr.	2 M.	81	90	—	—

Wartość kuponu bieżącego od obligów Skarb. rs. 1 k. 43⅕
„ „ od Listów Zastawn: IIIgo Okresu k. 7⅚

KURSA TELEGRAFICZNE.

z Berlina z dnia 9 sierpnia.

	żądają	płacą.
5ta Pożyczka Rossyjska	—	87⅛
6ta „ „	—	95¼
Obligacje Skarbowe 4%	—	83¾
Listy zastawne 4%	—	87¾
Bilety Banku Polskiego	—	87¾
Wekslo na Warszawę	—	87½
„ Petersburg 3 tygodniowy . .	—	98
„ Londyn 3 miesięczny . .	—	622⅛
„ Paryż 2 „ . .	—	80⅛
„ Hamburg 2 „ . .	—	149⅞
„ Wiedeń 2 „ . .	—	78⅛
Żyto na targu	—	51
„ na dostawę późniejszą . . .	—	50¼
z Paryża.		
Renta 3%	—	68 80
Akcje kredytu ruchomego	—	846

Liverpool, 8 *Sierpnia.* Sprzedano 4,000 wańtuchów bawełny; w cenach od wczoraj żadna nie zaszła zmiana. W ciągu tygodnia sprzedaż wynosi 41,060 wańtuchów. Bawełna z Upland 19⅛, z Orleanu 18¾, z Surate 11¾—16¾.

Liverpool, 9 *Sierpnia.* Sprzedano 5,000 wańtuchów bawełny. Ceny na amerykańską bawełnę mocno się trzymają, na suratską słabiej.

DROGI ŻELAZNE.

Codzienny bieg pociągów osobowych na drodze żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej.

I. **Z Warszawy**—do Granicy i Sosnowców.

a) Pospieszny (sznelcug), wychodzi o godz. 6 z rana i staje w Granicy o godz. 1 m. 51, a w Sosnowcach o godz. 2 po południu. (Pociąg ten idzie dalej tegoż dnia z Granicy do Szczakowy o godz. 2 min. 30, a z Sosnowców do Katowic o godz. 2 min. 45 po południu).

b) Osobowy, wychodzi o godz. 10 m. 45 przed południem i staje w Granicy o godz. 9, a w Sosnowcach o godz. 8 m. 45 wieczorem. (Pociąg ten nazajutrz idzie dalej z Granicy do Szczakowy o godz. 7 m. 30, a z Sosnowców do Katowic o godz. 5 m. 30 z rana).

do Kutna:

c) Osobowy, wychodzi o godz. 7 m. 45 z rana i staje w Kutnie o godz. 12 w południe.

d) Osobowo - towarowy, wychodzi o godz. 5 po południu i staje w Kutnie na noc o godz. 10 m. 30.

II. **Do Warszawy**—z Granicy i Sosnowców:

e) Pospieszny (sznelcug), wychodzi z Granicy o godz. 12 m. 55, a z Sosnowców o godz. 2 z południa, i staje w Warszawie o godz. 10 w wieczór.

f) Osobowy, wychodzi z Granicy o godz. 6 m. 30, a z Sosnowców o godz. 6 m. 45 z rana, i staje w Warszawie o godz. 5 po południu.

z Kutna:

g) Osobowy, wychodzi o godz. 2 m. 30 po południu i staje w Warszawie o godz. 6 m. 45 wieczorem.

h) Osobowo-towarowy, wychodzi o godz. 5 m. 30 z rana, i staje w Warszawie o godz. 10 m. 45 przed południem.

III. **Z Kutna**—do Granicy i Sosnowców.

i) Osobowo - towarowy, wychodzi o godz. 5 m. 30 z rana *(patrz lit. h)* łączy się w Skierniewicach z pociągiem pospiesznym *(patrz lit. a)* i staje w Granicy o godz. 1 m. 51, a w Sosnowcach o godz. 2 po południu.

k) Osobowo-towarowy, wychodzi o godz. 2 m. 30 rano, łączy się w Skierniewicach z pociągiem osobowym *(patrz lit. b)* i dochodzi do Granicy o godz. 9, a do Sosnowców o godz. 8 m. 45 w wieczór.

IV. *Z Granicy i Sosnowców do Kutna.*

l) Osobowy (patrz lit. f), wychodzi z Granicy o godz. 6 m. 30, z Sosnowców o godz. 6 m. 45 z rana—i staje w Kutnie o godz. 8 wieczorem.

l) Pospieszny (patrz lit. e) wychodzi z Granicy o godz. 12 m. 55, z Sosnowców o godz. 2 po południu, a zamieniony w Skierniewicach na Osobowo-Towarowy *(patrz lit. d)* staje w Kutnie o godz. 10 m. 30 na noc.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

(N. D. 4086) *Rząd Gubernialny Warszawski.*

Ze sprawy fiskalnej pko Izaakowi Hejss, Michałowi Wężyk i Stanisławowi Brzezińskiemu o kontrawencją konsensową obwinionym, przy urzędzie Skarbowym Dąbie z denuncjacji Maksymiljana Białkowskiego we wsi Chorzepinach Powiecie Łęczyckim w r. 1849 zamieszkałego uformowanej, przypada temuż do wypłaty część delatorska w kwocie rs. 14 kop. 47. Rząd Gubernialny przeto wzywa pomienionego, Białkowskiego jako z pobytu niewiadomego iżby w ciągu 4ch miesięcy od daty dzisiejszej zgłosił się do tutejszego Rządu Gubernialnego z dowodami tożsamości osoby udowodnić mogącemi, celem odebrania powyższej należności, z zastrzeżeniem że jeżeli w oznaczonym terminie po odbiór swej należności nie zgłosi się, powyższa kwota na rzecz Skarbu Królestwa zaperceptowaną zostanie.

Warszawa dnia 9 (21) Lipca 1862 r.
z upow. Gubernatora Cywilnego,
Radca Gubernialny, Kesler.
za Naczelnika Kancelarji, Gurowski.

(N. D. 4023) *Rząd Gubernialny Płocki.*

W zastosowaniu się do art. 1 Najwyższego Ukazu o zbiegłych w dniu 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. wydanego, Rząd Gubernialny wzywa X. Józefata Wałuń kaznodzieję z klasztoru XX. Reformatów m. Żuromina, który z pobytu nie jest wiadomy, aby w przeciągu 6 tygodni licząc od daty niniejszego wezwania, zgłosił się do najbliższego urzędu policyjnego i tam bytność swą zameldował, gdyż po upływie tego czasu uważany będzie za nieobecnego w kraju, i z nim stosownie do art. 340 i 341 K. K. G. i P. postąpionem zostanie.

Płock d. 18 (30) Czerwca 1862 r.
za Gubernatora Cywilnego,
Radca Gubernialny, Baranowski.
Naczelnik Kancelarji, Dorożyński.

(N. D. 4124) *Syndyk Masy Upadłości Izydora Zwejgbaum*

Zawiadamia niniejszem, że dla dogodności wierzycieli likwidować się mających, do masy upadłości Izydora Zwejgbaum, wyznaczone zostały stałe termina w dniach 30 Lipca (11 Sierpnia) 2 (14), 6 (18), 9 (21), 13 (25) i 16 (28) Sierpnia, oraz 23 Sierpnia (4 Września), 31 Sierpnia (12 Września), 6 (18), 13 (25) i 17 (29) Września, tudzież 20, 24 i 27 Września (2, 6 i 9 Pazdziernika), 1 (13) i 4 (16) Października r. b. o godzinie 5 po południu, w miejscu posiedzeń Trybunału Handlowego w Warszawie, przy ulicy długiej pod Nr. 549, w tych przeto terminach zechcą się Panowie wierzyciele do masy powyższej, przed W. Józefem Zellt Sędzią Komisarzem zalikwidować, lub zalikwidowane już pretensje swoje usprawiedliwić, po upływie bowiem rzeczonych terminów, z możnością likwidowania się sprekludowani zostaną.

Warszawa d. 24 Lipca (5 Sierpnia) 1862 r.
Juljan Czajkowski, Patr. Tryb.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 2980 Po Józefie Głowiankowskim b. Pisarzu zgromadzenia rzeźników na dniu 25 Marca (6 Kwietnia) 1853 r. w Warszawie zmarłym, otworzył się spadek składający się z kwoty rs. 44 kop. 88½ do depozytu Banky Polskiego złożonej ponieważ spadku tego dotąd nikt nie objął dla tego wzywam wszystkich interesowanych aby z prawami jakie do niego mieć mogą, zgłosili się w ciągu sześciu miesęcy od daty pierwszego ogłoszenia, niniejszego obwieszczenia gdyż po bezskutecznym upływie tego przeciągu czasu, zaniesione będzie przed Trybunał w Warszawie żądanie, o wprowadzenie Skarbu w posiadanie pomienionego spadku jako wakującego

Józef Radgowski, Zast. Ob. Prok.

(N. D. 2981)

Po Ludwiku Maj na dnia 4 (16) Czerwca 1856 r. w Warszawie zmarłym, otworzył się spadek, składający się z sumy rs. 1022 kop 8 1/2 do depozytu Banku Pojskiego złożonej Ponieważ spadku tego nikt dotąd nie objął, dla tego wzywam wszystkich interesowanych, aby z prawami, jakie do niego mieć mogą, zgłosili się w ciągu sześciu miesięcy od daty pierwszego ogłoszenia niniejszego obwieszczenia, gdyż po bezskutecznym upływie powyższego terminu, zaniesionem będzie do Trybunału w Warszawie żądanie, o w prowadzenie Skarbu w posiadanie pomienionego spadku, jako bezdziedzicznego.

Józef Radgowski Zast. Ob. Pr.

(N. D. 3385) *Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Płockiego Oddziału I.*

Z powodu śmierci Jana Danowskiego wierzyciela sumy złp. 5500 na części dwóch placów pod Nmi 44 i 45 w m. Wyszogrodzie położonych, pod Nr. 2 działu IV. zabezpieczonych, toczy się postępowanie spadkowe, do zamknięcia którego przeznacza się termin na dzień 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. pod prekluzją.

Płock d. 23 Kwietnia (5 Maja) 1862 r.
J. Sadkowski.

(N. D. 4125) *Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Jędrzejowskiego.*

Po zmarłym Wojciechu Styrczyńskim współwłaścicielu nieruchomości pod Nr. pol. 21 (157, 158, 159 i 160) hypot. Nr. 64 w mieście Jędrzejowie położonej, otworzył się spadek, do regulacji którego termin na dzień 7 (19) Lutego 1863 r. naznaczam.

Jędrzejów d. 18 (30) Lipca 1862 r.
Karol Huzarski.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE.

(N. D. 4043) *Sąd Pokoju Okręgu Węgrowskiego. Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądanej pierwiastkowej regulacji gruntów na mieście Węgrowie a mianowicie:

a) Dwóch gródzi pierwszej przy drodze kamiennej w Nowinach zagonów dwanaście od tejże drogi kamiennej do pola Stołyń zwanego ciągnącej się, leżącej od południa gruntu Węgrowskiego, a od północy zarośli; drugiej zaś zagonów czterdzieści staj dwoje pod Jartyporami poczynających się od zarośli czyli gruntu Ruszczyzna zwanego, Skwierczyńskiego Franciszka, do gruntu także Ruszczyzna zwanego Marjanny Kutaszczynej, leżące od wschodu gruntu Kutaszczynej Marjanny, a od zachodu pola Stołyń zwanego, wraz z siedmiu zagonami pomiędzy temiż gruntami ku lasowi Jartyporskiemu ciągnącemi się, przez Jakóba Korczak od Antoniego Kostrzewy nabytych oraz,

b) Zagonów trzech łąki Wycinki zwanej od płotów ogrodowych do łąki Rychlika czyli Strugi ciągnących się, leżących od zachodu łąki Jakóba Korczak a od wschodu Piotra Rychlik, przez Jakóba Korczak od Marjanny Bronikowskiej nabytych.

Zawiadamia niniejszem interesentów prawa do tychże nieruchomości mieć mogących, iż regulacja ta nastąpi w dniu 30 Października (11 Listopada) r. b.

Wzywa ich zatem aby w terminie rzeczonym z dowodami prawa ich usprawiedliwiającemi, przed Pisarzem Sądu tutejszego się stawili, a to pod prekluzją praw ich z art. 154 P. o hypotekach wynikającą.

Niezgłaszający się właściciel ulegnie skutkom art. 148 i 150 P. o hyp.

Ogłoszenie decyzji jaka zapadnie nastąpi w d. 2 (14) Listopada r. b.

Sokołów d. 20 Lipca (1 Sierpnia) 1862 r.
Podsędek, Weber.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 3808) *Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu.*

Podaje do powszechnej wiadomości że w d. 14 (26 Sierpnia) r. b. o godzinie 12 w południe w pałacu Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu przy ulicy Rymarskiej pod N. 744, na ali ogólnych posiedzeń tejże Komisji odbędzie się licytacja przez opieczętowane deklaracje na 18 letnie od dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1863 r. wydzierżawienie dóbr Rządowych Chlewiska w Powiecie Opoczyńskim, Gubernii Radomskiej położonych, składających się z trzech folwarków: Chlewiska, Pawłów i Smagów, wraz z zakładami fabryk żelaznych w nich będącemi, z młynami, rybołóstwem i propinacją, lecz bez pańszczyzny i jakichbądź powinności od włościan, nakoniec z prawem jakie Skarbowi służy do użytkowania i z walcowni w dobrach suprymowanych Jabłonica, za cenę do licytacji podaje się czynsz dzierżawy na rs. 6,360 kop. 39, wyraźnie rub. sreb. sześć tysięcy trzysta sześćdziesiąt kop. trzydzieści dziewięć rocznie ustanowiony.

Ponieważ za dotychczasowej administracji poręczającej dóbr i fabryk Chlewiskich, zaprowadzone machiny, przyrządy i ulepszenia, stale do tych dóbr i fabryk wcielone, zatem do nieruchomości przywiązane, oszacowano na rs. 62,413 k. 65¾ i wszystkie te machiny, przyrządy i ulepszenia do dalszego należnego ruchu tych fabryk są konieczne. Dla tego dzierżawca oprócz uiszczania postąpionej ceny dzierżawnej obowiązany zostaje zapłacić wartość tych machin i przyrządów w kwocie rs. 62,413 k. 65¾, albo odrazu przed wnijściem do dzierżawy, albo też 10 rocznych ratatach w ostatnim razie z procentem po pięć od sta, od rat rozkładowych, aż do zaspokojenia całkowitej należności pod rygorem egzekucji administracyjnej i z wystawieniem kaucji odpowiedniej.

Oprócz tego na gruncie dóbr i fabryk Chlewiskich znajdują się różne inne przedmioty ruchome, przenośne, także do tych fabryk potrzebne a ocenione na rs 8877 k. 60¾, zatem dzierżawca wchodząc do posesji, może albo takowe nabyć i zapłacić walutę rs. 8877 k. 60¾ albo też innemi swemi narzędziami, takiej samej wartości, użyteczności zastąpić, w ostatnim razie na pewność wprowadzenia przedmiotów tego rodzaju i szacunku wystawi Skarbowi Królestwa kaucję do wysokości rs. 8877 k. 60¾.

Ubiegający się o wymienioną wyżej dzierżawę obowiązany jest przed oznaczonym terminem obok świadectwa kwalifikacyjnego postanowieniem Księcia Namiestnika Królewskiego z dnia 24 Stycznia 1818 r. od ubiegających się o dzierżawę dóbr Rządowych wymaganego, przez Naczelnika właściwego Powiatu w formie przepisanej wydanego, a przez Rząd Gubernialny potwierdzonego, złożyć opieczętowaną deklaracją napisaną i podpisaną podług poniżej zamieszczonego wzoru, oraz dołączyć kwit Banku Polskiego lub kasy skarbowej Królestwa na wniesione vadium gotowizną, listami zastawnemi wraz z kuponami lub innemi papierami skarbowemi według przepisów na vadia przyjmowanemi w sumie rs. 19,412 k. 91, wyraźnie rub. sreb. dziewiętnaście tysięcy czterysta dwanaście kop. dziewięćdziesiąt jedna, wyrównywającej ¼ części czynszu rocznego za pretium do licytacji wziętego, oraz ¼ części ogólnego szacunku wzmiankowanych machin i narzędzi.

Deklaracje nie napisane podług wzoru, a szczególniej obejmujące zastrzeżenia lub warunki odmienne od podanych przez władzę licytacją ogłaszającą, albo niepoparte kwitem na złożone vadium lub podane po wywołaniu licytacji, jako nieważne, przyjęte nie będą.

Nieutrzymujący się przy licytacji, otrzyma zaraz upoważnienie do odebrania vadium, stawione zaś vadium przez utrzymującego się powinno być przy podpisaniu protokółu licytacyjnego przez niego uzupełnione do ¼ części ogólnej sumy na licytacji postąpionej i takowe w połączeniu z ¼ częścią szacunku inwentarza fabrycznego pozostanie w Depozycie Banku Polskiego lub w kasie skarbowej Królestwa, do czasu złożenia kaucji.

Kto w złożonej deklaracji poda najwyższą sumę jako za dzierżawę dóbr i fabryk, obowiązuje się płacić rocznie przy dopełnieniu wszelkich warunków licytacyjnych, utrzyma się przy dzierżawie, wrazie wszakże podania najwyższej jednakowej oferty w dwóch lub więcej deklaracjach, licytacja głośna odbędzie się zaraz po otwarciu deklaracji między temi konkurentami którzy jednakowe najwyższe oferty podali.

Warunki do licytacji ułożone, a konkurującym o tę dzierżawę odczytane i oferta najwyżej postąpiona, obowiązują w zupełności plus licytanta zaraz od chwili podpisania protokółu licytacyjnego, Rząd zaś w tenczas, gdy strona interesowana o potwierdzeniu licytacji urzędownie zawiadomioną zostanie, a chociażby potwierdzenie to w dniach 30 nie nastąpiło, plus licytant z tego powodu od dzierżawy i spełnienia przyjętych obowiązków wyłamać się nie może.

Utrzymujący się przy licytacji, gdyby później od niej odstąpił, utraci vadium a nadto odpowiedzialnym będzie Skarbowi za wszelkie szkody i utracone korzyści, jakieby ztąd dla Rządu wynikły, a to z całego majątku swego, pod rygorem egzekucji administracyjnej, której się poddaje.

Gdyby który z licytantów dopuścił się dawania lub przyjmowania odstępnego, albo gdyby padły o to mocne poszlaki, ten nie tylko od licytacji lub dzierżawy usuniętym będzie z utratą złożonej rękojmi i pociągnięty do Sądowej odpowiedzialności za fałsz i oszustwo, ale nadto Skarb Królestwa poszukiwać będzie na majątku jego kosztów i szkód, jakieby wyniknąć mogły z powtórnej na tęż samą dzierżawę licytacji.

Szczegółowe warunki licytacyjne i kontraktowe przejrzane być mogą w biurze Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu w Wydziale Dóbr i Lasów Rządowych w Sekcji Administrcyjnej każdodziennie, oprócz świąt od godziny 9 z rana do 3 po południu.

Wzór do deklaracji.

Która powinna być napisaną na papierze stemplowym ceny kop. 7½ wyraźnie, czysto, bez przekreśleń i podskrobań, zapieczętowana w oddzielnej kopercie, w osnowie jak następuje:

D e k l a r a c j a.

W skutek ogłoszenia Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 26 Czerwca (8 Lipca) r. b. Nr. 23,394/10,671 przy dołączeniu świadectwa kwalifikacyjnego, tudzież kwitu na złożone vadium w sumie rs. 19,412 kop. 91, wyraźnie rs. dziewiętnaście tysięcy czterysta dwanaście kop. dziewięćdziesiąt jedna, podaję niniejszą deklarację, przez którą zobowiązuję się zadzierżawić dobra Rządowe Chlewiska, wraz z będącemi w nich Zakładami fabryk żelaznych na lat ośmnaście poczynając od dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1863 r. za opłatą Skarbowi Królestwa czynszu dzierżawnego ryczałtem rocznie rs. (tu wypisać sumę ofiarowaną literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym.

Stałe moje mieszkanie jest (wpisać miejsce zamieszkania).

Pisałem w N. dnia N. mca N. 1862 r.
(podpisać wyraźnie imie i nazwisko)

Na kopercie wypisać oprocz adresu do Prezydującego w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, następujące wyrazy:

„Deklaracja do zadzierżawienia Dóbr i Fabryk Chlewiskich."

Warszawa d. 26 Czerwca (8 Lipca) 1862 r.

Z polecenia Dyrektora
Głównego Prezydującego,
Rzeczywisty Radca Stanu, Gumiński.
Dyrektor Kancelarji,
Radca Stanu, Parzelski
(3) Naczelnik Sekcji, Olszewski.

(N. D. 3997) *Rząd Gubernialny Płocki.*

Zawiadamia, że d. 7 (19) Sierpnia 1862 r. od godziny dwunastej z południa, w biurze Rządu Gubernialnego odbywać się będzie głośna in minus licytacja, o dostawę przez ciąg roku jednego poczynając z dniem 4 (16) Października r. b. około 708 sążni półkubicznych drzewa sosnowego na potrzebę więzienia Płockiego, praetium do licytacji oznaczone jest rs. 2 k. 25 za sążeń połkubiczny dawnej miary.

Każdy do licytacji przystępujący, obowiązany jest złożyć w kasie Gubernialnej na vadium rs. 144, szczegółowe zaś warunki w wydziale wojskowo-policyjnym każdego dnia z wyłączeniem świąt przejrzane być mogą.

Płock d. 12 (24) Lipca 1862 r.
Gubernator Cywilny, D. Dziewanowski.
(3) Naczelnik Kancelarji, Dorożyński.

(N. D. 3993) *Rząd Gubernialny Radomski.*

Podaje do wiadomości, iż z powodu nie dojścia do skutku ogłoszonej na dzień dzisiejszy licytacji na dostawę od dnia 19 Września (1 Października) r. b. do tegoż dnia i miesiąca 1863 r żywności do dwóch więzień w Radomu i Sandomierzu, odbywać się będzie w Sali posiedzeń Rządu Gubernialnego tetejszego od godziny 12ej w południe w trzecim terminie t. j. dnia 14 (26) Sierpnia r. b. na powyższe przedsiębierstwo i do pomienionych dwóch więzień głośna in minus licytacja od ceny normalnej kop. sr. 5 za dzienną porcję więźnia.

Życzący sobie przeto podjęcia się tej entreprzy zechcą się w czasie i miejscu powyż wskazanem zuajdować, zaopatrzeni w vadium po rs. 500 do każdego więzienia, które nieutrzymującym się zaraz zwrócone, zaś utrzymującym się przy licytacji zatrzymane będzie na pewność dotrzymania warunków licytacyjnych, które są do przejrzenia w Wydziale wojkowo-policyjnym Rządu Gubernialnego.

Radom dnia 18 (30) Lipca 1862 r.
Żu powaźnieniem Gubernatora,
Radca Gubernialny, Jedliński.
Naczelnik Kancelarji, Swirski.

(N. D. 4070) *Rząd Gubernialny Augustowski.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 21 Sierpnia (2 Września) r. b., odbędzie się w biurze Rządu Gubernialnego licytacja na wydzierżawienie pro 1862/74 to jest na lat dwanaście dochodu z propinacji w 8 wsiach od donacji Kalwarja odpadłych jako to: Wojtkobole, Bombieniki v. Poszerwinty, Berżyny z osadą Strozdynie, Widgiry, Wartele, Wigrele, Nowosady i Granżyny, od sumy rs. 75.

Każdy więc mający zamiar ubiegać się o tę dzierżawę obowiązany złożyć:

1. Świadectwo kwalifikacyjne postanowieniem Xięcia Namiestnika z dnia 24 Stycznia 1818 r. przepisane.

2. Kwit kasy Gubernialnej na złożone vadium w kwocie wyrównywającej ¼ część sumy do licytacji przyjętej, tudzież zaopatrzyć się w gotowiznę na uzupełnienie tegoż vadium w stosunku postąpionej przez siebie ceny dzierżawnej.

Dzierżawca oprócz sumy na licytacji postąpionej obowiązany będzie opłacać czynsz z osad karczemnych i wszelkie podatki Skarbowe. Ponieważ skutkiem kolonialnego urządzenia włościan zachodzi potrzeba wystawienia 7 domów szynkowych na placach przy urządzeniu wyznaczonych we wsiach: Wartele, Widgiry, Wojtkobole, Bombieniki, Berżyny, Granżyny i Wigrele, oraz pobudowanie dwóch zajazdów przy domach szynkowych we wsiach Wartele i Wojtkobole. Dzierżawca takowe obowiązany będzie wystawić własnym kosztem bez wynagrodzenia ze strony Skarbu.

We wsi Granżyny jest wieczysty osadnik karczmarz mający prawo wyłącznego szynkowania trunków, przeto dzierżawca nie może komu innemu tego powierzać tylko jemu jednemu za wynagrodzeniem przez Komorę Białostocką oznaczonym.

Każdy kto się utrzyma przy licytacji, od daty podpisania protokółu licytacyjnego, staje się obowiązanym do dotrzymania przyjętego zobowiązania się, a to pod utratą złożonego vadium i pod rygorem ogłoszenia na jego risico nowej licytacji. Chociażby zatwierdzenie lub nieprzyjęcie protokółu licytacyjnego później jak w miesiąc od jego daty przez Komisję Rządową Przychodów i Skarbu nastąpiło, niemniej zrzeka się roszczenia ztąd pretensji.

Żadne zastrzeżenia ze strony współubiegających się do dzierżawy przyjęte nie będą, zatem deklaracje ich powinny być bezwarunkowe, zrzeczeniem się pretensji za późne objęcie posesji, poprzestają na dochodzie przez Administrację wskazanym.

Ostrzega się pretendentów, aby niedopuszczali zmowy i udzielania sobie odstępnego, gdyż jako dążący do zmiejszenia korzyści jakie Skarb przez licytację osiągnąć zamierzył, winni do odpowiedzialności Sądowej pociągnięci będą.

Suwałki d. 21 Lipca (2 Sierpnia) 1862 r.
za Gubernatora Cywilnego
zast. Radcę Gubernialnego, Stępiński.
(1) za Naczelnika Kancelarji, Tryniszewski.

(N. D. 3981) *Magistrat Miasta Stołecznego Warszawy.*

Podaje do wiadomości, że w dniu 8 (20) Sierpnia r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje na wydzierżawienie domów Nr. 3082/3 i Nr. 3116*a*, na rzecz zaległych podatków i opłat miejskich przez ciąg roku jednego poczynając od dnia 19 Września (1 Października) r. b. do tegoż dnia i miesiąca r. p. poczynając od sumy z pos. Nr. 3082/3 od rs. 260, a z pos. Nr. 3116*a* od rs. 300 za jednoroczną dzierżawę.

Mający przeto zamiar ubiegania się o powyższą dzierżawę mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreślań wypiszą ofiarowaną przez siebie sumę jednorocznej dzierżawy pomienionych posesji.

Nadto do deklaracji dołączony być winien kwit kasy Głównej Ekonomicznej na złożone vadium w ilości do pos. Nr. 3082/3 rs. 86, do pos. Nr. 3116*a* rs. 100, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia każdodziennie wyjąwszy dni świąteczne w wydziale Administracyjnym.

Warszawa d. 19 (31) Lipca 1862 r.
p. o. Prezydenta, Woyda.
(2) Naczelnik Kancelarji, Luceński.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z d. . . . . . podaję niniejszą deklarację, że podejmuję się dzierżawy domu Nr. 3082/3, lub 3116*a* położonego, poczynając od d. 19 Września (1 Października) 1862 r. do tegoż dnia i miesiąca 1863 r. i obowiązuję się płacić dzierżawy rocznie po rs. . . . wyraźnie rs. . . . . . poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym

Kwit na złożone vadium w ilości rs. . . . i na koszta ogłoszenia rs. 6 składam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N.
Pisałem d. . . . mca . . . . 1862 r.
(Podpisać imię i nazwisko).

(N. D. 3906) *Administracja Księztwa Łowickiego.*

Ponieważ plus-licytant utrzymawszy się przy kupnie, warunkom licytacyjnym zadosyć nieuczynił, przeto administracja Księztwa podaje do publicznej wiadomości, iż z mocy upoważnienia JW. p. o. Namiestnika Jego Cesarsko Królewskiej Mości w Królestwie Polskiem, reskryptem z dnia 14 (26) Czerwca r. b. N: 3743 objawionego, odbędzie się na koszt i risiko rzeczonego plus-licytanta w dniu 3 (15) Września r. b. o godzinie 12 w południe w biurze administracji Księztwa Łowickiego w Łyszkowicach powtórna głośna in plus licytacja na sprzedaż ryczałtową drzewa na pniu będącego, na przestrzeni m. 210 pr. kw. 246 miary nowo polskiej znajdującego się która to przestrzeń do dóbr Księztwa Łowickiego należąca, obecnie lasek wsi Wólki Krosnowskiej stanowiąca, podszyta chrustem, złożona z drzewostanów sosnowych 20, 30 do 70 letnich, z dębem, grabem, brzozą i osiką pomieszanych w części starodrzewem przetkniętych, położona jest w P-cie Rawskim Ogu Brzezińskim, parafii Lipce, w odległości 5 wiorst do stacji Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej Rogów.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5660 k. 12, a każdy mający chęć licytowania obowiązanym będzie przed przystąpieniem do licytacji złożyć vadium w gotowiźnie lub listach zastawnych w ilości rs. 1886 k. 71 i oprócz tego zaraz po ukończeniu licytacji vadium to dokompletować do wysokości $1/3$ części sumy wylicytowanej która to suma zaraz po sporządzeniu i doręczeniu kontraktu kupna i sprzedaży w całości przez plus-licytanta uiszczoną być ma.

Co do warunków w mowie będącej sprzedaży bliżej poinformować się można w każdym czasie tak w biurze administracji Księztwa Łowickiego w Łyszkowicach jako też w mieszkaniu Administratora Księztwa w Warszawie przy ulicy Niecałej w domu pod N. 614 lit. M.

Łyszkowice d. 10 (22) Lipca 1862 r.
Administrator Księztwa,
Pułkownik, Hauke.
Pomocnik Administratora,
Radca Dworu, Wojciechowski.

(N. D. 3922) *Naczelnik Powiatu Kaliskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości iż w dniu 13 (25) Sierpnia r. b. o godzinie 11 rano w biurze Powiatu Kaliskiego odbywać się będzie przez opieczętowane deklaracje in minus licytacja na budowę 650 sażenów podłużnych drogi bitej Kalisko-Konińskiej począwszy od sumy anszlagowej rs. 940 k, $51\frac{1}{2}$ przez Zarząd VII Okręgu Komunikacji pod d. 9 (21) Maja 1862 r. zatwierdzonej.

Deklaracje mają być pisane na stemplu czytelnie bez poprawek i skrobań do których dołączyć wypada kwit kasy Powiatu na złożone vadium rs. 94 a opieczętowane lakiem złożyć należy przed godziną do licytacji oznaczoną, później zaś podane przyjęte nie będą.

Warunki licytacyjne każdego czasu w godzinach biurowych w biurze Naczelnika Powiatu przejrzane być mogą.

Wzór do deklaracji.

Stosownie do ogłoszenia Naczelnika Powiatu Kaliskiego z d. 12 (24) Lipca r. b. Nr. 11,940 niżej podpisany obowiązuje się niniejszą deklarację, budowy 650 sażenów podłużnych drogi bitej Kalisko-Konińskiej za sumę rs. (wypisać literami) w ścisłem zastosowaniu się do zatwierdzonego pod d. 9 (21) Maja 1862 r. przez Zarząd VII Okręgu Komunikacji kosztorysu, poddając się wszelkim zastrzeżeniom i obowiązaniom w warunkach licytacyjnych objętym.

Kwit kasy P-tu na złożone w gotowiźnie vadium rs. 94 dołączam, które wrazie nieutrzymania się na licytacji sam odbiorę.

Stałe moje zamieszkanie w N. pisałem w N. dnia mca 1862 roku.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Kalisz 12 (24) Lipca 1862 r.
Bakowiez.

(N. D. 3907) *Naczelnik Powiatu Wieluńskiego.*

W dniu 17 (29) Sierpnia r. b. o godzinie 2ej po południu, odbywać się będzie w biurze Naczelnika Powiatu Wieluńskiego, licytacja in minus przez otwarcie opieczętowanych deklaracji, podług wzoru poniżej zamieszczonego podać się mających, na budowę zabudowań to jest;

1. Nowego domu drewnianego dla sług kościelnych w mieście Lututowie rs. 853 k. 12 1/2.

2. Obórki tamże drewnianej rs. 102 k. 73 3/4, razem od sumy anszlagowej rs. 955 k. 86 1/4, przystępujący do licytacji obowiązany jest złożyć vadium w 1/10 części to jest rs. 95, k. 59, do jednej z kas Skarbowych lub miejskich, które wrazie nieutrzymania się przy licytacji, odebrać będzie mógł natychmiast lub też za wskazaniem miejsca przez pocztę na koszt zwróconem sobie mieć będzie.

Wzór do deklaracji.

Ja niżej podpisany obowiązuję się niniejszem pismem do wykonania robót około budowy nowego domu drewnianego i obórki w Lututowie, stosownie do anszlagu za sumę (wypisać literami) poddając się wszelkim zastrzeżeniom i obostrzeniom warunkami licytacyjnemi objętym.

Vadium do tej entrepryzy złożyłem w kasie N. w dowód czego kwit tejże dołączam, (pisałem w N. dnia N. miesiąca N. roku 1862) imie i nazwisko oraz miejsce zamieszkania napisać czytelnie.

Wieluń dnia 12 (24) Lipca 1862 r.
(2) Kośmiński.

(N. D. 3923) *Naczelnik Powiatu Pułtuskiego.*

Podaję do publicznej wiadomości, że w dniu 3 (15) Września r. b. o godzinie 3 po południu, odbędzie się w Magistracie m. Makowa w obecności Pomocnika mego w pierwszym terminie minus licytacja, przez opieczętowane deklaracje, na entrepryzę budowy łaźni żydowskiej w m. Makowie od sumy rs. 2263 kop. 36 3/4 zatwierdzonym kosztorysem objętej.

Każdy mający chęć podjęcia się tej entrepryzy, winien do którejkolwiek kasy Skarbowej, Miejskiej lub do Banku Polskiego, złożyć w gotowiźnie vadium rs. 226 kop. 33 1/2 jako 1/10 część sumy anszlagowej i kwit depozytowy dołączyć do deklaracji, która podług niżej dołączonego wzoru, powinna być napisana czysto i wyraźnie bez żadnych poprawek i przekreśleń, a następnie złożona na ręce samego Naczelnika Powiatu lub jego zastępcy, przed terminem oznaczonym, gdyż później złożona, lub niepodług dołączonego wzoru napisana, za żadną uważana będzie.

Warunki licytacyjne i kosztorys każdego czasu w godzinach biurowych wyjąwszy święta uroczyste w biurze Magistratu m. Makowa są do przejrzenia.

Pułtusk d. 16 (28) Lipca 1862 r.
(2) Naczelnik Powiatu, J. Ostaszewski.

Wzór do deklaracji.

Wskutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Pułtuskiego z d. 16 (28) Lipca 1862 r. Nr. 8705 podaję niniejszą deklarację, że podejmuję się entrepryzy budowy Łaźni żydowskiej w m. Makowie za sumę rs. (tu wypisać wyraźnie sumę literami) w ścisłem zastosowaniu się do kosztorysu zatwierdzonego, poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom zawartym w warunkach licytacyjnych.

Kwit kasy N. na złożone w niej vadium rs. N. dołączam, które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę, lub o przesłanie do N. na mój koszt upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia N. mca N. 1862 r.

(tu podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

(N. D. 3909) *Naczelnik Powiatu Łukowskiego.*

Podaje do publicznej wiadomości że w dniu 16 (28) Sierpnia r. b. to jest w Cwartek odbywać się będzie w biurze Naczelnika Powiatu Łukowskiego do godziny 2ej z południa in minus przez opieczętowane deklaracje licytacja od sumy rs. 819 kop. 61 3/4 wyraźniej rubli srebrem ośmset dziewiętnaście kopiejek sześćdziesiąt jedna i trzy czwarte, anszlagiem przez Komisję Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zatwierdzonym objętej, na entreprysę budowy nowej plebanii drewnianej w parafii r. l. Radoryż, do której mający chęć przystąpić złożyć mają opieczętowane deklaracje, wraz z kwitem Kasy Rządowej na złożone vadium w ilości rs. 204 kop. 90 1/4 część sumy anszlagowej wyrównywające. Wzór deklaracji dołączam i zastrzegam, że składający deklaracje nie w terminie, niezastosowane do wskazanego wzoru, lub też niewyraźne albo pokreślone, do licytacji dopuszczonemi nie będą.

Warunki przedlicytacyjne, plan i anszlag oraz wykaz cen materjałów znajdują się u Sekretarza biura Powiatu i w każdym czasie przejrzanemi być mogą.

Łuków d. 12 (24) Lipca 1862 r.
Koźmiński. (2)

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia przez Naczelnika Powiatu Łukowskiego pod dniem r. b. za Nr. uczynionego, podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się wybudować nową plebanię drewnianą w parafii r. l. Radoryż według planu i anszlagu przez Komisję Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na dniu 15 (27) Maja 1862 r. zatwierdzonych za sumę rs. kop. wyraźniej rubli srebrem kopiejek poddając się wszelkim ostrzeżeniom objętym w warunkach licytacyjnych.

Zaświadczenie kasy N. na złożone w niej vadium w kwocie rs. 204 kop. 90 załączam, które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia N. mca N. 1862 r.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

(N. D. 4089) *Naczelnik Powiatu Łomżyńskiego.*

W dniu 21 Sierpnia (2 Września) r. b. o godzinie 4 po południu, w biurze tutejszego Powiatu odbywać się będzie in minus licytacja za podaniem sekretnie opieczętowanych deklaracji na entrepryzę restauracji kościoła parafialnego w Pieszułach anszlagowanego na rs. 669 kop. 60 1/2, oraz na oparkanienie nowego cmentarza grzebalnego, tamże anszlagowanego na rs. 728 kop. 70 1/2, czyli razem rs. 1398 kop. 31, a to pod warunkami w tym celu spisanemi i złożeniem vadium 1/10 części sumie powyższej wyrównywającego to jest rs. 139, kop. 84, o czem zawiadamiając interesowaną publiczność, nadmieniam że anszlag i warunki codziennie w mem biurze przejrzane być mogą.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Łomżyńskiego z dnia 16 (28) Lipca r. b. Nr. 20778, podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się entrepryzy restauracji kościoła parafialnego w Pieszułach, oraz oparkanienie nowego cmentarza grzebalnego tamże za sumę rs. NN. wyraźniej NN. poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami przedlicytacyjnemi objętym.

Kwit kasy N. na złożone vadium w kwocie rs. 139, kop. 84, dołączam, które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę lub o odesłanie na mój koszt do N. upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia mca i roku N.

(tu wyraźny podpis imienia i nazwiska)

Łomża d. 16 (28) Lipca 1862 r.
Radca Kolegjalny, Dębski.

(N. D. 4103) *Naczelnik Powiatu Łomżyńskiego.*

W dniu 21 Sierpnia (2 Września) r. b. o godzinie trzeciej po południu w biurze tutejszego Powiatu odbywać się będzie in minus licytacja za podaniem sekretnych opieczętowanych deklaracji, na entrepryzę restauracji domu Szkolnego w Tykocinie, sprawienie niektórych utensylii dla tejże Szkoły i wystawienie nowej drwalni z kloaczką anszlagowych na rs. 1194 kop. 20 1/2 a to pod warunkami w tym celu spisanemi i złożeniem vadium 1/10 części sumie powyższej wyrównywającego, to jest rs. 119 kop. 42, o czem zawiadamiając interesowaną publiczność, nadmieniam iż anszlagi i warunki codziennie w mem biurze przejrzane być mogą.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Łomżyńskiego z d. 18 (30) Lipca r. b. 21395, podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się entrepryzy restauracji domu Szkolnego w Tykocinie sprawienie niektórych utensylji dla tejże Szkoły i wystawienie nowej drwalni z kloaczką za sumę rs. N. wyraźniej rs. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami przedlicytacyjnemi objętym.

Kwit kasy N. na złożone w niej vadium rs. 119, kop. 42 dołączam, które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę, lub o nadesłanie na mój koszt do N. upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia mca i roku 1862.

(tu wyraźny podpis imienia i nazwiska)

Łomża d. 18 (30) Lipca 1862 r.
Radca Kolegjalny, Dębski.

(N. D. 3789) *Magistrat Miasta Krasnegostawu.*

Na zasadzie reskryptu Rządu Gubernialnego Lubelskiego z dnia 1 (13) Maja r. b. Nr. 31964 9171, podaje do powszechnej wiadomości, że stosownie do zatwierdzonego przez Komisją Rządową Spraw Wewnętrznych pod dniem 20 Kwietnia (3 Maja) r. b. wykazu kosztów na reperację wielkiego mostu na rzece Wieprzu pod miastem Krasnymstawem, w Kancelarji Magistratu Miasta Krasnegostawu, w dniu 9 (21) Sierpnia r. b. od godziny 9ej z rana do godziny 6ej po południu w obecności pomocnika Naczelnika Powiatu Krasnystawskiego, odbędzie się przez podanie opieczętowanych deklaracji in minus licytacja, na dopełnienie reperacji rzeczonego mostu, od sumy anszlagowej rs. 118 kop. 49, życzący sobie przeto podjęcia się tej entrepryzy, zechcą się w miejscu i czasie powyż wskazanym znajdować, zaopatrzeni w deklaracje i vadium wynoszące rs. 36 kop. 30, nie mogący stawić się osobiście, mogą nadesłać deklarację z kwitem kasy skarbowej na złożone vadium.

Warunki tej licytacji są do przejrzenia w Kancelarji Magistratu w godzinach biurowych.

Wzór do deklaracji.

Stosownie do ogłoszenia Magistratu miasta Krasnegostawu z dnia 7 (19) Lipca 1862 r. Nr. 1739 podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się dopełnić reperację wielkiego mostu na rzece Wieprzu pod miastem Krasnymstawem, w ścisłem zastosowaniu się do anszlagu przez Komisję Rządową Spraw Wewnętrznych pod dniem 21 Kwietnia (3 Maja) r. b. zatwierdzonego, za sumę rs. (tu wypisać literami) poddając się wszelkim warunkom licytacyjnym, i zastrzeżeniom temiż objętym. Kwit kasy N. na złożone vadium dołączam lub (napisać) vadium w gotowiźnie składam (które w razie nieutrzymania sam odbiorę) lub pocztą do N. zwrócone sobie mieć pragnę.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia miesiąca i roku.

Podpisać wyraźnie imie i nazwisko.

Deklaracje poprawiane, skrobane i przekreślane, lub nie wedle wzoru podane, przyjęte nie będą.

Krasnystaw dnia 7 (19) Lipca 1762 r.
Prezydent, J. Kozerski.

(N. D. 4098) *Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala Starozakonnych w Warszawie.*

Zawiadamia osoby interesowane, że z powodu niedojścia do skutku odbytej na d. 19 (31) Lipca r. b. licytacji na dostawę dla Szpitala 200 sążni, 3 1/2 łok. kub. drzewa twardego, powtórna licytacja na tę dostawę odbędzie się w Kancelarji Szpitala d. 3 (15) Sierpnia r. b. o godzinie 1 z południa.

O warunkach licytacyjnych dowiedzieć się można w Kancelarji Szpitala.

Warszawa d. 27 Lipca (8 Sierpnia) 1862 r.
z up. Prezydenta,
Członek Rady, L. N. Margulies.

(N. D. 4026) *Брестъ-Литовская Коммисаріатская Коммисія.*

Объявляетъ, что по случаю неуспѣха торговъ производившихся въ сей Коммисіи 11 и 15 прошлаго Іюня на поставку въ магазины ея матеріаловъ и на поставку изъ нихъ обмундированія для рекрутъ предстоящаго набора въ Царствѣ Польскомъ, съ разрѣшенія Его Императорскаго Высочества Государя Великаго Князя Константина Николаевича Намѣстника въ Царствѣ Полскомъ, на означенную операцію вновь будутъ производиться въ общемъ присутствіи Брестъ-Литовской Коммисіи торги седьмаго и двѣнадцатаго числъ Августа настоящаго года въ двухъ видахъ: а) На всю операцію и б) особо по каждому званію вещей т. е. въ первомъ случаѣ на поставку суконъ и холстовъ съ постройкою изъ сихъ матеріяловъ рекрутскаго обмундированія, а во второмъ на одну поставку этихъ матеріаловъ отдѣльно и на шитье вещей тоже отдѣльно.

Къ поставкѣ предлагаются слѣдующія вещи:

Сукна сѣраго фабрикантскаго 42,002 ар. $13\frac{12}{30}$ верш., сукна темнозеленаго 20,382, арш., сукна чернаго 443 арш. 10 верш., сукна сѣраго крестьянскаго 8037 арш. 6 вер:, холста рубашечнаго 82,572 арш. 12 верш., холста подкладочнаго 150,012 арш. 10 вер.

Изъ этихъ матеріаловъ предполагается построить: фуражекъ 8103, галстуковъ 7208, шинелей 9971, шараваръ 10,713, рукавицъ 7685, ранцевъ 7961, рубахъ 12,233.

Количество матеріаловъ предлагаемыхъ къ поставкѣ, а равно количество вещей предположенныхъ къ постройкѣ можетъ увеличиться или уменьшится и на такое измѣненіе количества подрядчикъ претендовать не долженъ.

Условія настоящаго подряда, на точномъ основаніи коихъ долженъ быть принятъ и исполненъ этотъ подрядъ, опубликованы Брестъ-Литовскою Коммисіею въ нынѣшнемъ году: въ Варшавской Офиціальной газетѣ „Всеобщій Дневникъ" въ N. 128, 129 и 130, въ С. Петербургскихъ Вѣдомостяхъ въ N. 112, 113 и 114, въ Московскихъ Вѣдомостяхъ въ N. 113, 114 и 115, и въ Виленскомъ Вѣстникѣ въ N. 41, 42 и 43.

Матеріалы можетъ подрядчикъ ставить современи объявленія объ утвержденіи за нимъ подряда, а окончательный срокъ этой поставки назначается 1 и 13 Октября 1862 г.

Поставка шитыхъ вещей должна быть производима по мѣрѣ постройки ихъ съ 1 (13) Октября, а окончательно должна быть исполнена къ 15 (27) Декабря сего же года.

Впрочемъ подрядчикъ можетъ приступить къ постройкѣ вещей и ранѣе назначеннаго срока, если только въ магазинахъ Коммисіи будутъ имѣться потребныя для того матеріалы.

На случай неисправности подрядчика опредѣляется неустойка въ 15 0/0 подрядной суммы. Впрочемъ подрядчикъ подвергается платежу полной неустойки только при совершенной неисправности.

Подрядчикъ заплативъ полную неустойку, не освобождается отъ взысканія съ него тѣхъ убытковъ которые будутъ понесены казною.

Торги будутъ производится изустные, съ допущеніемъ присылки запечатанныхъ объявленій, на точномъ основаніи главы II. раздѣла III. книги I. части IV. Св. Воен. Постановленій; но присылка запечатанныхъ объявленій отъ тѣхъ лицъ, которыя лично или чрезъ повѣренныхъ будутъ участвовать въ изустныхъ торгахъ воспрещается и подобныя объявленія не будутъ приняты ни въ какое соображеніе.

Торги должны быть начаты съ цѣнъ открытыхъ на коммерческомъ правѣ Чиновникомъ Брестъ-Литовской Коммисіи Надворнымъ Совѣтникомъ Пряcловымъ.

По этимъ цѣнамъ заготовленіе матеріаловъ въ полныхъ выше объявленныхъ количествахъ простирается на сумму:

Сукно сѣрое фабрикантское 39,062 руб. 63 3/4 коп., сукно темнозеленое фабрикантское 19,302 р. 90 к., сукно черное фабрикантское 426 р. 40 3/4 к., холстъ рубашечный 4822 р. 42 1/2 к., холстъ подкладочный 10,500 р. 88 1/2 к.

Постройка рекрутская обмундированія на 12,204 р. 71 к., а вообще вся операція по цѣнамъ Чиновника Пряслова составляетъ общую сумму 93,396 р. 64 1/2 к.

Лица желающія вступить въ изустный торгъ, обязаны, до приступленія къ нему, представить залогъ не менѣе 15 0/0 подрядной суммы, по выше сказаннымъ цѣнамъ; при запечатанныхъ же объявленіяхъ залоги должны быть предоставлены въ соразмѣрности 15 0/0 объявляемой подрядчикомъ суммы.

Запечатанныя объявленія къ торгамъ должны быть присланы или поданы въ Коммисію съ такимъ разсчетомъ времени, чтобы онѣ поступили не позже 11 часовъ утра въ день назначенный для переторжки. Эти объявленія на основаніи статьи 1909 тома X свода законовъ Гражданскихъ, изданія 1857 года должны заключать въ себѣ: 1) согласенъ ли принять подрядъ вполнѣ и ни какую либо часть его на точномъ основаніи прилагаемыхъ при сего объявленія и условій безъ всякой перемѣны; 2) цѣны складомъ писанныя; въ цѣнахъ не допускается никакихъ другихъ дробей 3/4, 1/2, 1/4, 1/8 и 1/16 коп. сер.; 3) мѣстопребываніе, званіе, имя и фамилію предъявителя, также мѣсяцъ и число, когда писано. При объявленіи должны быть приложены: 1) документы о званіи предъявителя; 2) залоги или поручительства соразмѣрные суммѣ неустойки.

Надпись на пакетѣ, въ которомъ запечатано объявленіе должна быть слѣдующая: Объявленіе въ Брестъ-Литовскую Коммисаріатскую Коммисію къ назначенной такого то мѣсяца и такого числа переторжкѣ на поставку вещей и по постройкѣ обмундированія для рекрутъ царства Польскаго.

Объявленія заключающія въ себѣ условія въ чемъ либо не согласныя съ публикованными, а также объявленія, при которыхъ не будетъ приложено залоговъ, соразмѣрныхъ съ суммою неустойки, будутъ оставлены безъ всякихъ послѣдствій.

Самые залоги будутъ принимаемы на точномъ основаніи статей съ 1588 по 1642 части I т. X. Св. Гражд. зак. изд 1857 г.

При равенствѣ цѣнъ на торгахъ, количество вещей будетъ раздѣлено между торговавшимся въ пропорціи вызововъ ихъ, а несогласившемуся на это раздѣленіе отказывается въ поставкѣ и вещи будутъ раздѣлены между другими желающими.

Утвержденіе цѣнъ, которыя останутся на торгахъ, будетъ зависить отъ Его Императорскаго Высочества Великаго Князя Намѣстника въ Царствѣ Полькомъ.

Брестъ-Литовскъ 21 Іюля 1862 г.

(N. D. 3985) *Пеплувская Таможня.*

Объявляетъ что 16 (28) будущаго Августа сего года въ 12 часовъ утра въ Пеплувской Таможнѣ будутъ произведены, на точномъ основаніи постановленія Совѣта Управленія Царства Польскаго, отъ 16 (28) Мая 1833 г. (Т. XXVI Днев. Зак. Цар. Польск.) публичные торги на произведеніе съ подряда внутреннихъ передѣлокъ и починокъ въ казенныхъ строеніяхъ занимаемыхъ Пеплувскою Таможнею и ея чинами, находящимся Плоцкой Губерніи Млавскаго Уѣзда въ дер. Пеплувкѣ (на которыя исчислено по смѣтамъ) по оцѣнкѣ на 672 руб. среб. 88 коп.

Запечатанныя объявленія будутъ принимаемы въ Пеплувской Таможнѣ во всякое время до самаго начатія торговъ.

Смѣты передѣлкамъ, равно кондиціи, на коихъ производство таковыхъ съ подряда будетъ отдано, можно видѣть въ Таможнѣ во всѣ присутственные дни, также до начатія торговъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ сами или чрезъ своихъ повѣренныхъ, обязаны представить въ таможню при объявленіи въ залогъ 1/10 часть исчисленной по смѣтамъ сумы т. е. 67 руб. 30 коп., а тотъ за кѣмъ останется подрядъ, долженъ пополнить залогъ до 1/5 части предложенной имъ на торгахъ суммы.

Объявленія должны быть писаны по прилагаемой у сего формѣ.

(3) дер. Пеплувкъ 19 (31) Іюля 1862 г.

Форма объявленія.

Въ слѣдствіе публикаціи отъ 18 (30) Іюля с. г. симъ объявляю, что я обязываюсь произвести съ подряда въ казенныхъ строеніяхъ занимаемыхъ Пеплувскою Таможнею и ея чинами передѣлки и починки за р. к. (здѣсь написать сумму прописью) съ соблюденіемъ всѣхъ условій требуемыхъ торговыми кондиціями.

При семъ представляю въ залогъ 67 р. 30 кор. сер., которые въ случаѣ неустойки желаю получить обратно лично въ Пеплувской Таможнѣ. Постоянное мѣсто жительство имѣю мѣсяцъ и число 1862 г.

(имя и фамилія.)

(N. D. 3986) *Люблинскій Оберъ-Провіантмейстеръ.*

Съ разрѣшенія высшаго Начальства, находящаяся въ Ивангородскомъ провіантскомъ магазинѣ казенная соль 996 пудовъ 4 1/4 фунта, вмѣстѣ съ посудою, въ которой хранится, предназначена въ продажу съ публичныхъ торговъ, которые и распоряжены 13 (25) и 17 (29) Августа сего года, въ Управленіи Коменданта Ивангородской крѣпости. Желающіе участвовать въ этихъ торгахъ, могутъ явиться туда, для сего въ назначенные дни сами, или прислать отъ себя повѣренныхъ съ законными довѣренностями, гдѣ будутъ предъявлены имъ условія по покупкѣ соли съ посудою.

Г. Люблинъ Іюля 20 дня 1862 г.
(3) Надворный Совѣтникъ, Зиберняевъ.

(N. D. 3992) *Naczelnik Zakładów Górniczych Okręgu Wschodniego.*

W dniu 25 Sierpnia b. r. do godziny 12ej w południe odbywać się będą w biurze Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Wshodniego w Suchedniowie licytacje in minus przez opieczętowane deklaracje, których warunki każdego czasu w temże biurze oraz w Wydziale Górnictwa w Warszawie przejrzane być mogą, na dowozy rudy węgli drzewa i t. d. w ciągu r. 1863 uskuteczniać się mające.

1. Licytacja do Zakładu pieca wielkiego machiny parowej i probierni w Mostkach od sumy rs. 6101 kop. 44 2/4.

2. Licytacja do zakładu pieca wielkiego i odlewni w Rejowie od sumy rs. 8332 kop. 81 1/4.

3. Licytacja do pieca wielkiego w Bzinie od sumy rs. 7106 kop. 89 3/4.

Składający deklaracje obowiązani są dołączyć do tychże kwity kasy górniczej na złożone vadia gotowizną lub w papierach procentowych na kaucję przez Rząd przyjmowanych, z właściwemi kuponami. do 1. licytacji rs. 610, do 2. licytacji rs. 833. do 3. licytacji rs. 711, i na koszta ogłoszeń gotowizną do 1. licytacji rs. 6, do 2. licytacji rs. 9, do 3. licytacji rs. 7, oraz podać Naczelnikowi Okręgu też deklaracje przed terminem licytacji podług następującego wzoru:

W skutek ogłoszenia Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Wschodniego z dnia 24 Lipca b. r. N. 5237, podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się dowozów dla zakładu (wymienić zakład) na r. 1863 z odstąpieniem od cen podanych do licytacji procent (wymienić wysokość procentu liczbą i literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym, przezemnie odczytanym i z rozumianym.

Kwity kasowe na złożone vadium i koszta ogłoszeń dołączam, które w razie nieutrzymania się na licytacji sam odbiorę.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. najbliższej stacji pocztowej N.

Pisałem w N. dnia mca r. N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

Deklaracje takie nieskrobane i niepoprawiane winny być zapieczętowane lakiem a na adresie wymienić „deklaracja na dowozy do Zakładu N"

Suchedniów dnia 24 Lipca 1862 r.
Łęski.

(N. D. 3948) *Naczelnik Zakładów Górniczych Okręgu Wschodniego.*

W dniu 6 (18) Sierpnia b. r. o godzinie 3 po południu odbywać się będzie w biurze Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Wschodniego w Suchedniowie, licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, której warunki każdego czasu w temże biurze, oraz w Wydziale Górnictwa w Warszawie przejrzane być mogą, na dowozy w ciągu roku 1863 uskutecznić się mające, do zakładu wielkich pieców w Starachowicach od cen następujących:

1. Rudy z kopalni Elżbieta, badji 12,371 po kop. 16,66 rs. 2061 kop. 3/4; 2. rudy z kopalni Herkules. badji 9278 po k. 3,25 rs. 301 k. 53 2/4; 3. rudy z kopalni Jadwiga, badji 6186, po k. 9,95 rs. 615 k. 50 2/3; 4. rudy z kopalni Henryk, badji 3063 po kop. 16,96, rs. 524 kop. 57 1/4; 5. drzewa z obrębu Lipie do rusztów i na opał kancelarji budowlanej sążni 350 po k. 49,85, rs. 174 kop. 47 2/4; 6 drzewa z obrębu Bugaj do rusztów i na opał kancelarji budowlanej sążni 114 po k. 27,45, rs. 31 k. 29 1/4; 7. drzewa z obrębu Lubienia do rusztów i na opał kancelarji budowlanej sążni 150 po k. 74,2, rs. 111 k. 75; 8. drzewa z obrębu Górniki do rusztów i na opał kancelarji budowlanej sążni 194 po kop. 46,77, rs. 90 kop. 73 1/4; 9. węgli z obrębu Małomierzyce koszy 4000 po kop. 100,28, rs. 4011 k. 20; 10. węgli z obrębu Pasztowa Wola koszy 1500 po k 91,95. rs. 1379 k. 25; 11. węgli z obrębu Diecierówka koszy 2500 po k. 79,1, rs. 1727 kop. 50; 12. węgli z obrębu Borsuki koszy 500 po kop. 80,26, rs. 401 kop. 30; 23. węgli z obrębu Kutery koszy 2000 po k. 53,22, rs. 1064 kop. 40; 14. węgli z obrębu Lubienia koszy 600 po k. 20,82, rs. 124 kop. 92; 15. węgli z obrębu Rzepin koszy 1000 po kop. 31,61, rs. 316 kop. 10; 16. węgli z obrębu Błaziny koszy 853 1/2 po kop. 51,15, rs. 436 k. 56 2/4; 17. węgli z obrębu Mirzec koszy 1000 po k. 42,41, rs. 424 k. 10; 18. węgli z obrębu Ruda koszy 2000 po k. 24,92, rs. 498 k. 40; 19. węgli z obrębu Kruki koszy 1000 po k. 66,97, rs. 669 k. 70; 20. węgli kamiennych z Okręgu Zachodniego skrzyń 6 po kop. 252,49, rs. 15 k. 14 3/4; 21. wapienia z Kamieniołamu Mładzwy sążni 343' stóp 64 6/10 po k. 1064,49, rs. 688 k. 30 3/4; 22. zuzeli z zakładu na drogi komunikacyjne i miejsca potrzebujące zasypania fur 11,795 po k. 2,45, rs. 288 k. 97 3/4; 23. drzewa sosnowego 24 dług. 6" śred. z obrębu Lipie sztuk 3 po k. 5, k. 15; 24. wapna z Parszawa skrzyń 6 po k 12,95, k. 77 2/4; 25. karpiny ukopanie z dowozem fur 30 po k. 57,61, rs. 11 kop 28 1/4; 26. piasku ukopanie z dowozem badji 124 po k. 1,6, rs. 2 k. 8 1/4; 27. gliny ukopanie z dowozem badji 63 po k. 2,45, rs. 1 kop. 54 1/4; 28. cegły zwyczajnej w Parszewie sztuk 2306 po k. 0,31, rs. 7 k. 13; 29. cegły ogniotrwałej z Brodów szt. 1300 po k. 0,32, rs. 4 k. 16; 30. materjały pomocnicze z Suchedniowa fur 4 po k. 75,25, rs. 3 k. 1; 31. gliny ogniotrwałej z Ługowa skrzyń 9 1/2 po k. 43, rs. 4 k. 8 2/4; razem rs. 15,990 k. 95 1/4.

Składający deklaracje obowiązani są dołączyć kwity Kasy Górniczej na złożone vadia gotowizną lub w papierach procentowych na kaucje przez Rząd przyjmowanych z właściwemi kuponami po rs. 1599 i na koszta ogłoszeń gotowizną po rs. 16, oraz podać Naczelnikowi Okręgu przed terminem licytacji podług następującego wzoru:

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Wschodniego z d. 7 (19) Lipca b. r. Nr. 4885, podaję niniejszą deklarację, że podejmuję się dowozów dla zakładu wielkich pieców w Staruchowicach na rok 1863 z odstąpieniem od cen podanych do licytacji procent (wymienić wysokość procentu wyraźnie i czytelnie liczbą i literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym, przezemnie odczytanym i zrozumianym.

Kwity kasowe na złożone vadium i koszta ogłoszeń dołączam, które wrazie nieutrzymania się na licytacji sam odbiorę.

Stałe moje zamieszkanie jest w N najbliżej stacji pocztowej N.

Pisałem w N. dnia N. miesiąca N. roku N.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko.)

Deklaracje takie nie skrobane i nie poprawiane winny być zapieczętowane lakiem, a na adresie wymienić „deklaracja na dowozy dla Zakładów Starachowice."

Suchedniów d. 7 (19) Lipca 1862 r.
(2) J. Łącki.

(N. D. 4079) *Pisarz Trybunału Cywilnego I. Instancji Gubernii Warszawskiej w Kaliszu.*

Stosownie do artykułu 682 i następnych K. P. S. zawiadamia, iż na żądanie Prokuratorji w Królestwie Polskiem w Warszawie pod liczbą 2667 urzędującej, na rzec funduszu remanentowego kas miejskich działającej, prawne zamieszkanie obrane mającej w mieście Kaliszu pod numerem 136 u Obrońcy jej Józefa Wasiłowskiego Patrona Trybunału, który jej imieniem subhastacją niniejszą popiera, w poszukiwaniu sumy kapitalnej rubli srebrem 1237 kop. 50, z procentem zaległym rubli srebrem 541 kop. 53, i dalszym bieżącym jako należności wypływającej z urzędowych obligacji z dnia 8 Sierpnia 1826 r. przed Antonim Pstrokońskim, Rejentem b. Powiatu Sieradzkiego, z dnia 14 Lutego 1827 roku przed Piotrem Gajewskim Podsędkiem b. Powiatu Sieradzkiego, z dnia 20 Czerwca 1829 roku przed Józefem Białobrzeskim Rejentem b. Powiatu Kaliskiego, wszystkich przez Wojciecha Radolińskiego, wreście dnia 14 Czerwca 1833 roku, przed Antonim Pstrokońskim Rejentem b. Powiatu Sieradzkiego przez tegoż Wojciecha Radolińskiego i małżonkę jego ng. Józefę z Chlewskich Radolińską zeznanych, wreszcie w poszukiwaniu kosztów, aktem Jana Sakowskiego Komornika przy Trybunale tutejszym z dnia 3 (15) Lutego 1850 roku, zajętą została na przymuszone drogą Sądową wywłaszczenie:

Nieruchomośc Miejska,

w mieście Sieradzu pod numerem 510 w gminie tegoż miasta w Okręgu i Powiecie Sieradzkim Gubernii Warszawskiej położona, do własności Wojciecha Radolińskiego i Melanii, Ludomiry i Józefa nieletnich rodzeństwa Radolińskich w mieście Łasku Okręgu Szadkowskim zamieszkałych, tudzież Wandy z Radolińskich Franciszka Brzezińskiego małżonki w mieście Okręgowem Włocławku przy mężu zamieszkałej należąca, granicząca od wschodu z posesją Józefa Piłzuckiego, od zachodu z traktem do Złoczewa, od południa z rolami miejskiemi, frontem na północ przy ulicy szosowej Kaliskiej sytuowana, z placem budynku i ogrodu morg 1 prętów kwadratowych 204 obejmującym, na mapie regulacyjnej z planu miasta Sieradza w latach 1823 i 1824 przez Jeometrę Ziałkowskiego sporządzonej literami h. i. k. l. m. n. o. p. q. oznaczonym; składa się:

a) Z kamienicy masiv murowej z balkonem dachówką krytej, długości łokci 46, szerokości łokci 22, wysokości łokci 5. Obejmuje 3 piwnice, zaś na parterze 7 pokoi, 2. kuchnie, i 3. schowania, na górze pod dachem 7 pokoi, kuchnia w sieni i 4 pod dasza, schody drewniane. okna na parterze dubeltowe na zawiasach bez okiennic, na górze pojedyncze, drzwi wszystkie z zamkami.

b) Z studni teraz całkiem zawalonej.

c) Z kloaki i ganku drewnianego, o 4ch oknach obitego tarcicami i krytego gontami.

d) Z ogrodu warzywnego nieogrodzonego, na którym jest kilkadziesiąt drzewek dzikich, krzewy akacji, brzeziny i topoli, a w dwóch trzecich częściach drzewa rodzajne śliwkowe i wiśniowe.

Z nieruchomości powyższej, która z polecenia Rządu zajętą jest na lazaret wojskowy, wedle świadectwa kasy Ekonomicznej miasta Sieradza z dnia 6 (18) Lutego 1850 roku opłaca się rocznie podatków rubli srebrem 29 kop. 60 1/2. Szczegółowy opis nieruchomości tej obejmuje akt zajęcia znajdujący się do przejrzenia u popierającego sprzedaż Obrońcy Prokuratorji. Zbiór zaś objaśnień i warunki licytacji są do przejrzenia w biurze Pisarza Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Kaliszu.

Protokół zajęcia doręczony został. Wandzie z Radolińskich i Franciszkowi małżonkom Brzezińskim w dniu 13 (25) Marca 1850 roku przez woźnego Jana Spiryjewicza, Wojciechowi Radolińskiemu w imieniu własnem i jako opiekunowi nieletnich Melanii, Ludomiry i Józefa Radolińskich w dniu 10 (22) Kwietnia tegoz roku przez woźnego Karola Kraszewskiego, Karolowi Kleszczyńskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Sieradzkiego na ręce Jana Mizger Podpisarza Sądu, i Teodorowi Glotz burmistrzowi miasta Sieradza na ręce własne, obudwom w dniu 18 (30) Kwietnia tegoż roku przez woźnego Aleksandra Chrząstowskiego.

Wpisanie protokółu zajęcia do akt hypotecznych tej nieruchomości w Sądzie Pokoju Okręgu Sieradzkiego nastąpiło w dniu 18 (30) Lipca 1850 roku, wpisanie zaś do księgi zarejestrowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego przed którym sprzedaż ta odbywać się będzie, dokonano w dniu 28 Lipca (9 Sierpnia) tegoż roku.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków przedaży nieruchomości powyższej odbędzie się w dniu 10 (22) Października 1850 roku o godzinie 10ej z rana na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Kaliszu przy ulicy Józefiny, w Pałacu Sądowym.

Kalisz dnia 29 Lipca (10 Sierpnia) 1850 r.
W. Puchalski, Ap Sąd. za Pisarza.

Następnie po odbyciu w dniach 24 Października (5 Listopada) i 7 (19) Listopada b. r. dalszych dwóch publikacji zbioru objaśnień i warunków. termin do tymczasowego przysądzenia nieruchomości powyższej na audjencji publicznej tutejszego Trybunału na dzień 16 (28) Stycznia 1851 r. o godzinie 10ej z rana oznaczony został, w którym fundusz remanentowy kas na pierwsze licytum podał sumę rs. 1602 kop. 88 1 2.

Kalisz dnia 9 (21) Listopada 1850 r.
W. Puchalski, Ap. Sąd. za Pisarza.

Wreszcie po odbyciu w terminie dnia 16 (28) Stycznia b. r. tymczasowego przysądzenia. w którym nieruchomość takowa za sumę rs 1602 kop. 88 1/2 funduszowi remanentowemu kas miejskich przygotowawczo przysądzoną została. termin do ostatecznego przysądzenia na publicznej audjencji Trybunału wyznaczony jest na dzień 28 Marca (9 Kwietnia) 1851 r. o godz nie 10ej z rana.

Kalisz dnia 17 (29) Stycznia 1851 r.
Wojciech Sliwiński, Pis. Tryb.

Nakoniec z powodu niedojścia do skutku powyższego terminu stanowczego przysądzenia w moc wyroku Trybunału Cywilnego w Kaliszu z ilacji Prokuratorji w Królestwie dnia 17 (29 Lipca b. r zapadłego, termin ponowny do takiego stanowczego przysądzenia tej nieruchomości wyznaczony został na dzień 4 (16) Września 1862 r. o godzinie 10ej z rana na audjencji publicznej tegoż Trybunału w Kaliszu przy ulicy Józefina w Pałacu Sądowym.

Kalisz dnia 19 (31) Lipca 1862 r.
Hałaszkiewicz, za Pis. Tryb.

(N. D. 4094)

Podpisany Patron Trybunału w Warszawie pod Nr. 549*a* zamieszkały, zawiadamia i ogłasza, iż na podstawie dwóch wyroków, mianowicie: jednego z dnia 11 (23) Maja 1861 r. dział majątku po Marjannie z Kwiatkowskich Chevalier pozostałego, nakazującego, oraz oszacowanie i sprzedaż nieruchomości spadkowej Nr. 344 w Warszawie położonej rozporządzającego, drugiego z dnia 6 (18) Listopada t r., opinią o niepodzielności, oraz oszacowanie powyższej nieruchomości zatwierdzającego, obudwóch z powództwa Emilii z Chevalierów Ostrowskiej, w asystencji męża swego Józefa Ostrowskiego orgarmistrza czyniącej, czyli obojga małżonków Ostrowskich, w Warszawie pod Nr. 344 zamieszkałych, pko Wandzie z Chevalierów Lidów, w asystencji męża swego Aleksandra Lidów Naczelnika Okręgowego Gubernii Smoleńskiej czyniącej, czyli obojgu mał. Lidów w m. Soczewku Gubernii Smoleńskiej Cesarstwie Rosyjskiem zamieszkałym, niestawającym, w Trybunale Cywilnym Warszawskim zapadłych, wystawia się na publiczną sprzedaż w drodze działów:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie pod Nr. 344 na gruncie emfiteutycznym położona, prawem niepodzielnej własności do SSrów Marjanny z Kwiatkowskich Chevalier należąca, składająca się:

a. Z Kamienicy masiv murowanej z jedną piwnicą sklepioną forsztowaniem na dwie podzieloną, o parterze, jednem piętrze i jednem mieszkaniu poddasznem dymikowem, dachówką holenderką krytej.

b. Wystawy nad schodami w podwórku, pod którą schody i ganek drewniany.

c. Komórki, dwóch kloak z desek na sztorc, deskami krytych w podwórzu stojących w klamrę wystawionych, tyłem do murów sąsiednich przystawionych.

d. Bruku w podwórzu z kamieni polnych.

e. Gruntu pod całą nieruchomością będącego, obejmującego łokci kw. 368.

Z gruntu powyższego opłaca się corocznie tytułem czynszu do kasy Magistratu m. Warszawy rs. 1 k. 20

Obszerniejsze opisanie relacja biegłych pospół z taxą w dniu 5 (17) Sierpnia i następnych 1861 r. dopełnione obejmują.

Po odbyciu w dniu 10 (22) Marca 1862 r. pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych nieruchomości Nr. 344 w Warszawie, termin do drugiej publikacji a zarazem do przygotowawczego przysądzenia tejże nieruchomości wyznaczony został na dzień 15 (27) Maja 1862 r. godzinę 10 z rana, a po odbyciu onego termin do ostatecznego przysądzenia wyznaczony był na dzień 18 (30) Lipca r. b. który nie przyszedł do skutku. Następnie Sędzia delegowany rezolucją z dnia 18 (30) Lipca r. b., nowy termin do ostatecznego przysądzenia powołanej nieruchomości na dzień 22 Września (4 Października) r. b. godzinę 4 z południa wyznaczył, jakowy odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 przed W. Hipolitem Dyament Sędzią delegowanym, lub jego prawnym zastępcą.

Zbiór objaśnień i warunków licytacyjnych przejrzeć można w Kancelarji Podpisarza Trybunału Wydziału III i u podpisanego Patrona sprzedażą dyrygującego.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 3200 k. 48, jako szacunku taksą biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 19 (31) Lipca 1862 r.
Julian Czajkowski, Patron.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

(N. D. 3721) *Sąd Policji Prostej Okręgu i Miasta Warszawy Wydziału I.*

Zapozywa Juljannę z Maksymowiczów Tomaszewską wdowę po Jakóbie Tomaszewskim wyrobniku lat 48, liczącą, z wyrobku utrzymującą się, z początkiem roku bieżącego zbiegłą z pod dozoru Policyjnego miasta Rawy i przybyłą bez paszportu do Warszawy, aby najdalej w dniach 30tu od daty tego ogłoszenia, stawiła się w Sądzie tutejszym dla wysłuchania wyroku w sprawie przeciwko niej zapadłego, wrazie bowiem przeciwnym wedle prawa postąpionem będzie.

Warszawa dnia 2 (14) Lipca 1862 r.
p o. Podsędka,
Asesor Kolegjalny, Kwiatkowski.

DONIESIENIA PRYWATNE.

(N. D. 4076) Podaje do powszechnej wiadomości: iż bilet Lombardowy za N. 28,967 wydany przypadkowo zaginął.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w 6 tygodni od dnia 23 Sierpnia r. 1862. tojest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onegoż w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie duplikat biletu wydanym zostanie osobie, której nazwisko zapisane w Księgach Dyrekcji (1)